

Stadens största sortering

finner Ni alltid hos oss till förmånligaste
priser och i de rätta modellerna!

Alltid välkommen till

Carl Andersson's
Hässelholm. Linjev. 66, 76, 1766
— när det gäller priser

Hässelholms Handels- & Fabriks AB

Representant för
GENERAL MOTORS NORDISKA AB

Kontor 305
Bilverkstaden 333
Reservdelar 1233

BENGTSSON'S JÄRNHANDEL

Årets bästa **RADIO**

Band- och Sångspelare

Gör oss ett besök! Köp sedan vad som passar
Eder personliga smak.

Lindberghs Elektriska

Rödingegatan - Tel. 327

HERRTVÄTT

Specialité: Skjortor

TVÄTT-TJÄNST

Rödingegatan 22. Tel. 884
(Strax intill Nytorget)

Inlämning även Hässelholms Kem. Tvätt.
Järnvägsgatan 23.

VAD **OASEN** ÄR FÖR BEDUINEN

ÄR

MARKETENTERIET

FÖR SOLDATEN

Gott kaffe

Gott bröd

Kvalitetsvaror

SNAPP- HANEN

Nr 3 - 1954

12e årg.

Pris 2 kr.

SNAPPHANEN

Tidskrift
för
Kungl Skånska Trängregementets
Kamratförening

Redaktör: Kapten Sixten Eek
Ansvarig utgivare: Kapten Birger Brunnby
Ekonomichef: Fanjunkare P. Liedholm
Annonchef: Fanjunkare L. Lundgårdh

Annonspriser:

Helsida	200 kr
Halvsida	100 "
Kvartsida	50 "
Ättondelsida	25 "
Sextondelsida	15 "

Postgiro 7 65 71.

Nr 3 Arg 12

20/12 1954

Philipsons i Malmö

BIL AB

BILPALATSET

Lundavägen 66

Bästa kaffibrödet

HILMAS CONDIS

Svalöv

Tel. 160

tag

**-med den rätta
smakbrytningen**

M/S TORSHOLM, levererad till
AB Svenska Amerika Linjen, Göteborg

ÖRESUNDSVARVET LANDSKRONA

Monark »Blue Arrow»

- världsbäst i Sixdays -

bästa bruksmaskin i dag

8 Monark "Blue Arrow" startade.

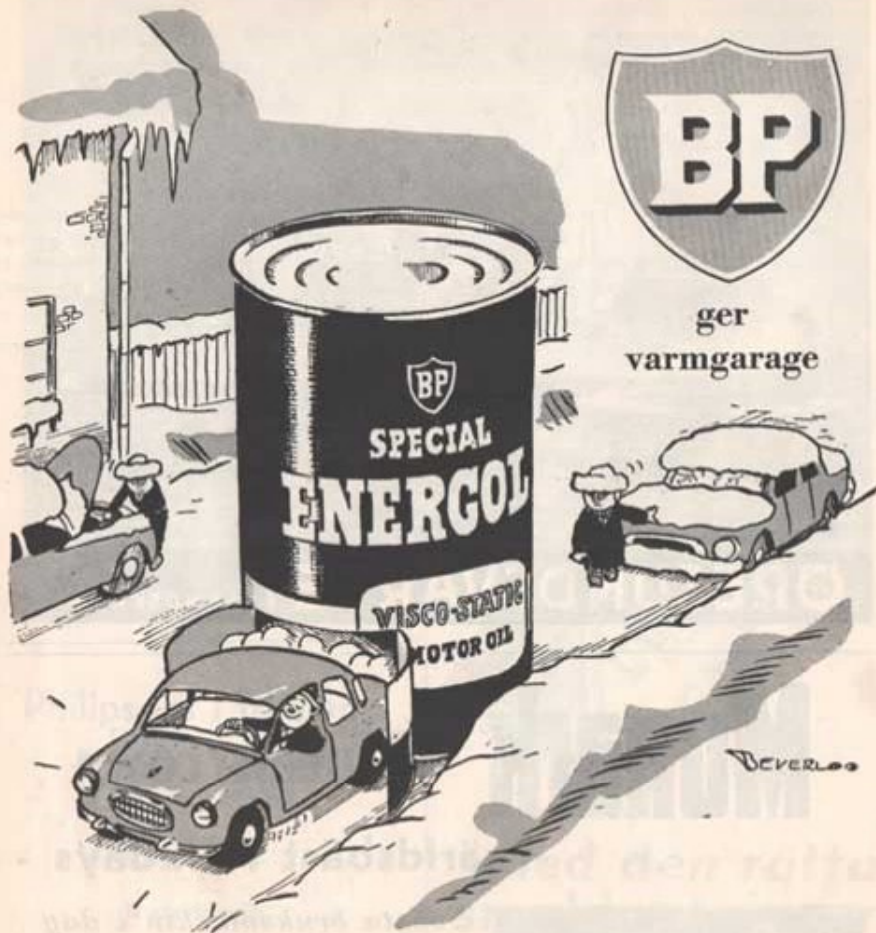
8 Monark "Blue Arrow" tog guld.

100 % guld i internationella Sixdays 1954.

"Blue Arrow" blev världsbäst. Ett bättre betyg kan en motorecykel inte få. Och Ni kan inte få en bättre motorecykel. Exakt samma maskiner, som vann världens hårdaste test kan Ni köpa hos vilken Monark-försäljare som helst. Med samma accelerationssnabba tvåcylindriga 250 cc ILO-motor — med samma teleskop fram och hydraulisk stötdämpande swingarmsfjädring bak — med helskyddad inkapslad kedja — och med alla andra "Blue Arrows" Sixdays-finesser.

AB CYKELFABRIKEN MONARK - VARBERG

Perfekt smörjning från kallaste start
till högsta arbetstemperatur.

ENERGOL
VISCO-STATIC
MOTOR OIL

Låt någon av **SKANES GÄSTGIVARGÅRDAR** svara för utspisningen

De gamla snapphanarna sökte sig
med förkärlek till

Broby Gästgivargård

och det gör också dagens
inbyggare i Göinge

Gästrum

Tel. Degeberga 116

TURISTGÅRDEN

FORSÅKAR

Utmärkt terräng för vintersport.

I hjärtat av Skåne

HÖÖRS GÄSTGIVARGÅRD

Gästrum

Tel. Höör 32

Gästgivargården

RÖSTÅNGA

Gott kök — Goda viner — Gästrum

Tel. Röstånga 5

Gästgivargården

ÅHUS

Söndagar: Stort allmänt smörgåsbord

Dans lördagar

Gästrum

Tel. Åhus 25

MARGARETETORPS

Gästgivargård

E. Ekberg

Gästrum

Tel. Hjärnarp 540 08

Konditori WIVEL

TORMESTORP

Målet för söndagspromenaden

Gästgivargården

FLENINGE

Tel. Hälsingborg 550 01

Skid- och friluftsrämmandets friluftsgård

FROSTAVÄLLEN

Friluft-, Sport- och Rekreationsort

Föreläsningssalar — idealiskt för weekendkurser

Gästrum — Sällskapsrum

Tel. Frostavällden 50

INNEHÅLL:

Regementschefens julkhälsning	5
En julafton på Karsholm	6
En sommarvandring norr om potcirkeln	10
Som fältpräst under bergslags- manövern	12
Möte mellan lejonet av Juda och den svenska tigern	14
Som radiotelegrafist i Korea	15
Med kärbilplut "Janne" i fält	16
Regementets Dag 1954	18—19
Vår billigaste livförsäkring	20
Sekreterarens sida	21
Bilder från höstomgången	22—23
Hänt på T 4	24
Idrottskrönika	26
Utdrag ur rego, korsord	30

Harry Persson AB

REDERI - SKEPPSMÅKLERI

LANDSKRONA

SOLBLOMMANS

PERLON

UNDERKLÄDER

Solblommans

Kvalitetsmärka för dam-
och barnunderkläder

nätta — koketta
lätta att tvätta
med ett ord — de rätta

OLOF PERSON STENKOLS AB

Landskrona

Tel. 43, 53, 63

Ett lämpligt jaktvapen
och ammunition finner

SNAPPHANEN

hos

BRÖDERNA ANDERSSON

Bromölla

Tel. 274 03, 272 03

AB

LIGNITVERKEN

Trämjöl för alla användningsområden

EXPORT — IMPORT

SÄVSIÖ

Tel. 167 och 436

SNAPPHANEN

TIDSKRIFT FÖR KUNGL. SKÅNSKA TRÅNGREGEMENTETS KAMRATFÖRENING

Många vilja i våra dagar sätta tekniken i högsätet när det gäller att nydana försvaret. Självklart är väl också att ett tidsenligt försvar tar vara på allt som bjuds av nyheter för att stärka försvaret och för att göra det effektivt. Ett tekniskt betonat försvar fordrar dock en ansevärd mängd människor som servera och kontrollera alla de nya stridsmedlen. Underhållstjänstens betydelse ökar. Människans insats blir mindre, den bara byter område med en förskjutning till underhållstjänsten. Samtidigt med denna riktning av utvecklingen, kan man konstatera att underhållssoldater snart sagt över hela världen ges ökad stridsutövning. Den moderna angreppstaktiken har dragit in underhållstjänstens utövare i stridszonen.

Vi trängare måste inse de ökade kraven på oss. Krav som fordrar ytterligare förvärv av kunskaper för att vi skola kunna fylla vår plats i försvarsorganisationen.

Det är icke första gången som ett nytt år på detta sätt inneburit omkastningar som mycket nära berört oss och våra verksamhetsområden. När därför ett år lider mot sitt slut och ett nytt står inför sin födelse vilja vi betyga att trängare vid vårt regemente, likaväl som alla andra soldater äro beredda att fylla nya uppgifter och att vi äro stolta över att dessa uppgifter också innebära ökade krav på oss.

Skånska trängare i tjänst vid regementet och annorstädes, Skånska trängare i Kamratföreningen. Skånska trängare var ni än äro — alla önska vi varandra EN GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR.

Te. Hellin

En julafton på Karsholm

Av Kennart Lundgårdh

20:—

I en fönstersmyg på Karsholm stod jungfru Brynhild Krognos. Utanför föll snön som en ständigt glidande, tätprickig, vit gardin. Den låg som en dyna på fönsternischen och upp till mitten av det lilla, blykantade fönstrets två nedersta rutor. Om dagen var detta landskap, som dunkelt framträdde i den snömättade skymningen, en levande, skiftande vidd, ständigt förvandlad under solens strålar eller skuggorna av farande moln. Hon älskade dessa skogar, dessa glittrande vatten, dessa små låga boningar på uddar och näs, där kvinnorna just nu voro i färd med sin Ijusstöpning och sitt julbak, medan kjolarna stodo som fylla segel omkring dem, där de sprang mellan bodar och stugor. Men i kväll smälte allt sammans till ett formlöst mörker, en beklämmande ödslighet, som stod i samklang med den bitterhet och sorg, som härskade i jungfruns inre.

*Du, som min längtan städs kallar med höga rop,
Säg, varför dröjer ditt fjät?*

En mörk rodnad färgade jungfruns kinder. Vad var nu detta för dåraktiga tankar. Visste hon inte, att allt var oäterkalleligt förbi, att frosten gått härjande fram över hennes hjärtas blommande örtagård, där rosorna hängde med visnade kalkar och den ljuva doften förbytts i förruttnelsens giftiga andedrikt. Egentligen var sagan så gammal, att ingen människa längre förundrar sig över när något sådant hände, det där alldagliga, att man sviker mö och bryter sin ed för en annan. Men jungfru Brynhild var av Krognosarnas varmblodiga släkte, hos henne flöto icke kämalorna som stickor och strå på vattnet, de gingo till botten och slogo rot, och därför brast också något i hjärtat, när de omilt rycktes upp. Och såret skulle aldrig läkas, hjärtat aldrig återfå sin växtkraft.

Och ändå började det hela som en klar april-morgon. Det var förra julen, då hans nåde i Danmark ville se sina trogna skånska herrar i lustighet och bägarfröjd på Hålsingborgs hus. Såsom

herre till Karsholm och medlem av rikets råd, var givetvis hennes far, riddaren Ove Krognos, budad. Så fick den unga jungfrun för första gången i livet se Danarikets störste konung, den ridderlige Waldemar Sejr.

Pokalerna klinga, fanfarnerna smattra, det rasslar av kedjor och gyllene sporrar, det bugas och niges, i salar och gemak surrar det av dämpade människoröster. Då stannar hennes blickar vid ett ansikte där borta bland de många. Hon vet ej hur det kommer sig, men hon kan icke taga sina ögon från det ansiktet. Så stolt hans panna är lyftad; och dessa ögon, så vackra de äro, så fulla av allvar — det bruna håret böljar glänsande ner över det röda klädet och de breda skuldrorna. Hans händer hålla kraftigt om svärdsfästet, kappan är kastad över axeln — stolt är han att skåda, där han står med huvudet tillbakalutat och blicken fäst på konungen. På konungen, nej nu, i detta ögonblick rinner den henne till mötes, det känns inom henne, som vore det eld och lågor, och den lilla jungfrun från Karsholm tycker, att hon förlorar fotfästet och att kungshusets väggar och tak dansa rindans i rymden. Ja, vad hände så mer, än att innan konungens fest ändats med buller och bång hade ungersvennen i en dold vrå sagt henne hur kär hon blivit honom under dessa korta timmar, der läppar hade mötts i en kyss för evig trohet, hultskap och snart återseende. När hon slutligen börjat bringa reda i sina tankar, fann hon sig om den älskade veta föga mer, än att han hette Rane Båd och var kunglig väpnare. Rane Båd, son till landsdomaren i Skåne, över vilken fadern dagligen utöste de vildaste förbannelser. Låtet hade hon bekymrat sig över att taga reda på orsaken till faderns hätskhet, hon kände sig alltför lycklig för att rota i gamla familjehistorier och tröstade sig med att komma dag så kommer råd.

Och dagen kom, en vredens dag. Ett budskap kom att landsdomarens son stiftat hjonelag i Tyskland och nu återvände till Skåne med sin unga brud. Då vitnade jungfru Brynhilds kinder, och

hon skakade av frossa, fast man var mitt i kvavhet juli. Vreden brusade upp inom henne. Hämnas ville hon. Ännu hade ingen lumpen Båd strafflöst gäckats med en Krognos, en eländig landsdomares avföda hänat dottern till ett Danmarks rikets råd. Ont ville hon göra, ont för all den oförrätt, som tillfogats henne. Och hämnats hade hon. Slaget skulle drabba dem lika, far och son — den tillfredsställelsen läge jungfrun, där hon stod och betraktade flingornas dans i den tätande skymningen.

Det kom främmande till Karsholm. En dam i hög karmsadel styrde raskt sin häst fram till trappan och satt en stund senare i en god lästol i jungfru Brynhilds kammare. Det var den vassnästa Emerentia Bock, ett orakel ifråga om skandaler inom den skånska adeln. Denna gång gällde det blott ett kort besök för att vederkvicka sig, ty hon skulle vidare mot Malmö.

— Ja, tack, mamma helst — och glödgad — nej. Tack inte anis i, bättre en liten tumlare gott spanskt. Ni fick hem en ämme med sista Lybecker-skutan, vet jag — så ja — sa — nästan sinnt till att tömma en till, efter man skall ut i sådant vargaväder.

— Varför en sådan brådska?

— Ack, man har ju sina skyldigheter, är ju släkt med Båds också, både genom er och Ellingefolket — vad går åt dig min kära?

— Ingenting — fortsätt bara — får bara håll i bröstet ibland.

— Lägg gröt på, kokt över fyra sorters ved, det hjälpte mig när jag hade bukrev härforleden. Nå, man måste vara uppmärksam mot fränderna, av dygd, icke för snöd vinning — Ellinge gav mig en tunna råg av nya tröskan i fjol, prisvärt folk Ellinges, inte gnidna i sitt överflöd som somliga. Och i morgon kommer unge Båd hem efter att i någon sändebudsgärning varit skickad av konungen utomlands. Han lär ha varit så långt att vår Herres vilde tog slut och hundturkens begynte, den ära och berömmelse har han tillskyndat Danmark, och nu skall han in på en hög post i kungens kansli. En sådan man bleve mycket bedrövad, om jag icke hedrade hans hemkomst med min närvaro.

— Men — jungfru Brynhild pressade händerna mot bröstet — vad är nu detta för tokenskap? Du berättade ju själv i somras, att han gift sig i Tyskland och nyss återvänt med sitt viv.

— Ha, som du rör ihop, mitt kära barn! — Det var en ljuvlig dryck, man får så behagliga känslor i maggropen. En tumlare till. Tack! Nå, var voro vi nu? Ah, det var Sven Båd, min bästa, detta är Rane Båd.

Brynhild rusade upp och stödde sina darrande händer mot bordet.

— Har landsdomaren två söner?

Fru Emerentia höjde ögonen mot taket över en sådan okunnighet.

— Visste du inte det? Ja, ja, den äldste Sven blev ju redan som barn skickad till Tyskland att uppfostras hos en rik frände och har sedan dess icke varit hemma. Det började redan då glunkas om, att det var på upphällningen med Mogens Båds

... hon kan inte taga sina ögon från ansiktet.

forna rikedom, och att han sedan blev landsdomare i Skåne, lär icke nämlivärt ha förbättrat hans ställning. Otur i allt vad han företog sig, stackars man — går så för somliga. Se på mig! Först hade jag en fästman, den styckade en ilaken tjur, så fick jag en ny och han blev min man — jo, så galet kan det gå!

Vad nu Mogens beträffar, så måtte han ha varit mycket kortsynt i åtskilligt, ty det ordas om underliga villkor, när han överlät sitt Sjöllandsgods till din far vid dennes giftermål med landsdomarens myndling, Karin Båd. Visst är, att nu på älderns dagar äger Mogens intet utan får ligga och suga på sina söner. Men... men, vart tog flickan vägen? Lika sant som vittnat är, att dessa Krognosar aldrig lära sig skick och fason, hur ofta jag än vistas hos dem.

Och i förargelsen tömde den värda fru Emerentia ännu en tumlare spanskt, varå hon förfogade sig från gården.

Men på jungfrukammarens svale satt Brynhild Krognos och grät, så att hjärtat ville brista.

— Heliga Guds moder, jämrade hon sig. Vad har jag gjort i min dårskap! Min älskade, min sagoprins! Nej, ropade hon och sprang upp, det får

icke ske, det måste tillrättaskaffas. Gud och alla helgon stå mig bi, att jag må återfinna sigillet.

Närmare och närmare skredo dagarna mot jul, men en fanns, som i fruktan för den stundande helgen skulle velat hejda solen, om han kunnat det, och det var unge Erland Krognos, som efter föräldrarnas tätt på varandra timade död på hösten blivit herre till Karsholm. Han tyckte, att ur alla vrår stirrade undrande ögon och luften skälvde full av tusende frågor: Hur ämnar du göra? Båd eller Krognos? Krona eller klave — vem får Hinderup?

Och medan skånelandet badade i Lussenattens ljus satt Erland Krognos på sin kammare och genomgick i tankarna vad som hänt och skulle hända.

Först var det kärnan i det hela, det där märkvärdiga fastebrevet på Hinderups gård, varigenom Ove Krognos såsom sin makas hemgift mottog godset på tjugofem år av hennes förmyndare, landsdomaren Mogens Båd. Hinderup utgjorde ersättning för Karins arvsmedel, dem herr Mogens försösat. Så långt var allting klart, men så följde det underliga tillägget, att när de tjugofem överlåtelseåren förflutit — och detta inträffade julafton i år — skulle dokumentet uppvisas. Bure det då Båds sigill, Kristi barnahuvud i gloria, ginge godset för evigt tillbaka till landsdomarens ätt, men satt där Krognos insegel — två korsade svärd — bleve Hinderup för alltid Krognosläktens arv och eget.

En dylik bestämmelse skulle i våra dagar betraktas som vanvettig och omöjlig, men medeltidens rättsbegrepp voro något annorlunda än våra. Här var det nu två ungdomsvänner, Ove och Mogens, vilka ville säkerställa de bligge släkternas gemensamma intressen, fast av egoistiska bevekelsegrunder. På så sätt ville man främja gott samförstånd dem emellan under åtminstone tjugofem år. Visserligen stannade handlingen hos Krognos, men han och hustrun förvarade vardera själva sitt sigill och inseglets åsättande skulle ske i vittnes närvaro till undvikande av bedrägerier. Voro båda makarna avlidna och barn funnos när överlåtelseåren gått till ända, fingo de handla, som de ville. Ove och Mogens resonerade i äkta medeltidsstil: bara det håller i vår tid. Men det höll icke i deras tid. När livets strider pressade fram de verkliga karaktärerna blevo de båda omaka, den onde gnidske Krognos och den svage lättledde Båd. Idén med sigillen var för övrigt den förres, varför det ingalunda är uteslutet, att lömska planer lågo bakom det hela redan från början. Det begynte med tråtor och slutade med bitter fiendskap. Med en rysning tänkte Erland på gamle Oves sista timmar. Där låg gubben med blodsprängda ögon och

feberdrömde om sin levnads illfundigheter, och när huskaplanen stack näsan inom dörren vrålade den döende: "Ut predikare, annars vrider jag din långa tupphals runt och rider på din svarta själl till helvetet." Ensam med sonen svor han på både tyska och svenska en lång rad över djävulen, som hjälpt honom att pina och bedraga den uslingen Båd i tjugofem år och så inte lät honom leva till just den julafton, då han skulle satt kronan på verket. "Förbannad vare du", skrek han, "om du i julens kväll låter Kristus segra över adelssvärden." Och därmed dog han.

Hur annorlunda med modern. Hon hade varit en fridens ängel på jorden, Karin Krognos, men i det getingbo som kallas mänskligheten, ha sådana trängt armbågsrum. När hon låg på sitt yttersta viskade hon: "Jag har gråtit min själl trött på Hinderup. Minns Erland, att sigillet Krognos är! De, som taga till svärd skola förgås med svärd, men sigillet Båd säger: Jag är vägen, sanningen och livet! Du har att välja, min son." Ja, välja skulle han denna julafton, som nu stod för dörren. Landsdomaren var kallad till handlingen. Men hur skulle han välja? Fadersblodet viskade: Det är ett värdefullt gods, behåll det! Moderablodet viskade: Giv Båd vad Båd tillhör! Så kämpade mörkret och ljuset om hans själl.

...klangen som drev dallrande...

Österslövs klockor ringde in helgen och vesper-sången tonade så vek och mild som om tonerna velat oroa den heliga jungfrun, den bleka föderskan i Betlehem. Vid Karsholms trappa dröjde en silverhårig gubbe, stödd på en ung riddares arm. Den gamle hade provat livet i både gott och ont, men aldrig tyckte han sig ha stått med så tungt hjärta framför en port. Julklockor... Han log bittert och nickade i takt med klangen, som drev dallrande över näset. Hinderup kommer, Hinderup

går. Var det icke så de sjöngo och gläckades. Vad skulle han egentligen göra här? Höra sin dom läsas upp, få ett mål mat som en vanlig tiggare och så gå bort att fira helgen hos en förfluten lycka.

Då steg Erland Krognos ut på borgens trappa och hälsade höviskt sin faders fiende: — Välkommen till Karsholm, landsdomare Båd!

Med huskaplanen vid sin sida satt gamle Mogens framme vid det stora bordet i herr Erlands kammare, under det att hans unge följeslagare blygsamt sökt sig till rummets skummaste vrå. Husets dyrbaraste stänka fradgade framför gästen, men han rörde den ej, betraktade endast stilltligande värden, som oroligt vandrade fram och åter över golvet.

Nu var stunden inne, men ännu såg Erland icke ätta vägen. Från de saligas nejder kom det varmt och skälvande: Jag har gråtit min själl trött för Hinderup, medan ur ett stort mörker en stämman väste: Förbannad vare du, om du sviker de korsade svärderna! Men en suck betvang han slutligen sin ånkelmodighet, öppnade ett väggskåp och framtog därur det viktiga dokumentet samt Krognos sigill — men Båds sigill var försvunnet och allt ledande efter detsamma förgäves.

Mogens bleknade.

— Oves verk, mumlade han nästan ohörbart.

I detsamma gnisslade dörren på sina gångjärn och på tröskeln stod en i svart kappa inhöjd skepnad med hättan djupt ned för ansiktet. Den gåtfulla varelsen närmade sig Erland och kastade huvuddoket tillbaka.

— Brynhild!

Men jungfrun lyfte handen och i den andlösa tystnaden föllo orden:

— Vi har mycket att sona, herre till Karsholm, icke minst jag. I ond avsikt tog jag Båds sigill och gömde det i skogen. När jag sedan kom ut ur min villfarelse, kunde jag icke återfinna det. Jag har sökt och sökt, grubblat och gråtit natt såväl som dag — och så äntligen sände mig Guds moder i natt en dröm. Nu har jag gått som drömmen visade mig och här är Kristi barnahuvud i Kristi välsignade kväll.

— Förstår du nu, Erland Krognos, återtog jungfrun, förstår du nu varthän den eviges finger pekar? Han vill, att vi nu skola börja en ny tid i sanning, rättvisa och hopp. Må det nu äntligen randas dag efter tjugofem års mörker, lät Båds och Krognos bittra fejder jordas vid klangen av julens klockor. Vid vår lidande moders minne — broder och herre: Låt Hinderup gå!

— Amen, tillade kaplanen.

Då vände sig jungfru Brynhild om, och som den gången på Hälsingborgs hus steg sagoprinsen fram ur sitt gömle och viskade i hennes öra, att hon var hans hjärtans kär. Och hon sjönk till hans bröst, trött men lycklig, som när en kvöld ande efter strider och mörker när förklarings berg.

Men Karsholms herre satt länge med huvudet böjt och såg på signetet. Med blicken fäst på frälsarbildens viskade hans läppar:

— Gud fröjde din själl i himmelrik, moder.

En sommar- vandring norr om polcirkeln

Av Viggo Olson

11: —

Over blickstilla lugnvatten strålar midnattsolen mot blånande bergsryggar och så långt ögat kan nå möter mig vildmarken med glesa byar jämte den stora grannen Ryssland i fonden. Vägen hit var lång men allt är återuppbyggt från stationer utmed järnvägslinjen och till enkla stugor där banan oanvänd löper vidare. Den är påtvingad vid fredsslutet men trafikeras icke på grund av alltför gles befolkad bygd. Jag har färdats med buss genom byarna Joutsijärvi, Kursu och Salla till segerherren och gränsbommen vid Kellosekä. Med ryggsäck och tält har jag vandrat vidare utmed östgräns där igenvuxna stigar, fälda gränsbommar och rostig järnväg markerar Öst-Väst. Jag har rest mitt "Rankinen" vid ett f. d. ryskt skyttevärn, där gräset spirar från springor i murkna stockar och påminner om att tiden läker alla sår.

Uråldrig är ödemarken, orörd däremot icke, ty under loppet av andra världskriget har livet flytt och återvänt vid tvenne förödelser — första gången under ryska angreppet 1939 och andra gången, då tyskarna skoningalöst förhärjande drogo sig ur vapenleken 1944. Visste man icke detta, vore man frestad tala om en bygd i evig frid, ty så känner man det, då man i nattens stillhet fångar bilden av Sallatunturi och dällderna på ryska sidan. Solens glans i sonmarnatten skänker landskapet sin trolska skönhet och där nakna skorstensmurar för blott några år sedan tecknade sina silhuetter mot stjärnhimmel och gnistrande norrsken, där leva nu lyckliga människor inom stadigt timrade väggar — människor som härdat genom köld, krig och prövningar av alla slag.

I slutningen mot byn Aatsinki bor skogsarbetaren Santeri Niemelä. Han har liten dagsförtjänst men stugan lyser röd och bastun står som stadigt komplement, väl fejad efter lördagstavgivningen. Hans granne sitter i sin storstuga i kretsen av ny-

badad barnskara, medan mor är kvar i bastun med den sist födde. Det är lördag och helgstämning långt från det stora världsbullet. I natten pingla skällorna från fjällkorna som beta i markerna. Nordens pelargranar inrama tavlan och det är som om Allfadern just läst slutvälsignelsen över lyktad arbetsdag. Under första krigsdagarna 1939 sågo dessa medborgare sina hem gå upp i lågor, då de lågo med vapen i hand mot inkriktaren, som klädde det vitaste slagfält i blodig dräkt. Nu har man efter strävsamt arbete färdigtimrat efter tvenne förödelser — 1939 och 1944. — Man tänker på fred och förkovran.

Min vandring går vidare och på hemvägen saktar jag stegen vid nybyggda templet i Salla. Det är skänkt av danskarna och står som en förstorad lägerhydda med fristående klockstapel. Arkitekten har på ett mästertligt sätt lyckats komponera även inredningen i modern stil. På altaret finnee jag tvenne nattvardskalkar, skänkta av Svenska frivilligkåren. Jag har tur att få höra mäktig kyrksång och blir hjärtligt mottagen av kyrkoherde Erkki Koivisto, tillika riksdagsman. På denna plats fortgår bebyggelsen och från mitt bord på ett närliggande kan jag se en fik av General Viking Tamms stridsterräng. Nedanför mitt fönster, där 1940 ryssarnas hästar stodo i snöstallar, där slumrar nu en nybyggd järnvägsstation.

Med buss gör jag en utfärd till Pyhätunturi — det heliga berget — och från dess hjassa ser jag brandrök på ryska sidan. Ingen hjälp begäres men tåg höres rulla därtvå. Finske brandväktaren bor i ett blockhus och får sig mat tillsänd var tredje vecka. Blixten slår ofta ner i vildmarken. Det gäller att med kikare och vinkelmätare fastställa läget och per telefon underrätta jägmästaren. Göken gal just nu. Det är första gången jag hör en gök så långt norr om Polcirkeln. Västergök

Minnesstenen över vid Frivilligkårens stupade under vinterkriget 1939-40.

är bästergök och jag vandrar också västerut till den linje i terrängen där svensk och ryss stängades under vinterkriget. Minnesstenen flankeras av tvenne granathylsor fyllda med vildblommor. Min vän Arvid Kujala har sina vägar förbi. Han stryker en tår ur ögonvrån, han har varit med om mycket.

Vid Pajkanselkä, där fältmarskalk Mannerheim avtackade den svenska truppen bor nu Annike Kivelä jämte fyra priktiga grannar i välskötta hem. Mot mig strålar en äkta bondekultur med kärnfasta stockväggar, där kärnfurans struktur skänker personlighet och liv. På vägen därifrån möter jag dottern i den gård, där general Ehrenvärd och överste Nordenswaan residerade under fälttåget. En hjärtlig hälsning följer från Salmivaara och från prästen samt från många bygdens män och kvinnor. De minnas Sverige och svenskarna, trångtruppernas förnämliga insats ej att förglömma.

Snart sitter jag hos krigsänkan Pääkkö. För snart femton år sedan badade jag bastu med henne make. Han stupade i sista kriget. Stugan var då ofta bombad. Äldste sonen krigsinvalid, yngsta dottern i läroverk samt barnakaren i övrigt uppväxt och i arbete. Familjen har skingrats många gånger. Sista gången fick man vid återsamlingen bo i det fria tills dess tekniker hunnit röja undan av tyskarna anbragta försåtmineringar vid spis, garderober och möbler. Vi sitta nu vid nybakat bröd på bländande vit duk. Brodden till pånyttfödelse har växt och slagit ut i blom efter nederlaget, man känner det så vid tältfliken hos jägmästare Nillo Saverikko med utsikt över det nybyggda sam-

hället Kemijärvi, som just nu speglar sig i Kemi älv.

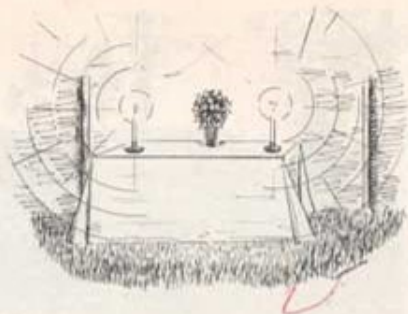
Det är nyttigt att semestra vid sidan om de stora moderna stråkvägarna, där man resonerar hotellrum och pris på magnifika middagar och där landsvägarnas plåtskrällen tysta ner fågelsången. Det är gott att någon gång undalppa vår i mångt och mycket brådmogna, sterila och formella s. k. civilisation och gå fram i ursprunglig kultur om än svår att definiera. I vildmarksmiljön måste kraft från enskild människa på ett direkt sätt forma tillvaron och göra människan till ett med densamma, helt på tumanhand med Vår Herre utan gnäll och lip.

Nordfinnen har det gemensamt med nordsvensken, att båda hyser stark miastro mot slagord och teorier. Man önskar långsamt känna sig för och finna utvägar då livet ger hårda bud. Kärlek till personlig frihet, självaktning och sunt förnuft äro ting som i nordlandet i långt högre grad medverkar till att forma händelsernas gång än aldrig så vackert uppkonstruerad och predikad logik. Man söker riktlinjer för sitt handlande och för sitt bedömande av allsköns motsatta värderingar, som propageras i massuggestionens tecken. Människan däruppe blir därmed icke en modernt andligen sett i flock isolerad individ utan fastmer en del av den livsflod, som flyter genom tid och rum. Genom krig och prövningar men också genom barn och föräldraskapets lycka som grundval har människorna där i norr undsluppit avspärning och förtorkning. Kulturen är stark och välgörande fri från hypnosens om siffror, statistik och kalkyl. Kallelsebegreppet — "Här finns jag och här gör jag mitt" — undanröjer problemet om människans konkreta bestämmelse. Ingen disharmoni kan förmärkas mellan liv och strävsamt arbete. Det är en upplevelse att under långa vandringar möta detta ursprungliga och rika liv i en vrång värld. Från timmerväggen läste jag: "En pelkä usvia ulapan, kun kuljen Johdossa Jumalan!" — Jag rädes ej onskans dimma när jag vandrar i tron på min Gud.

Som fältpräst under bergslagsmanövern

Av Bernt Gustafsson

Det var i ett sjukhustält någonstans på Sydsidan under bergslagsmanövern. Jag hade tidigare varit där och hört mig för med grabbarna, om någon andaktsstund kunde få ordnas på kvällen. Vi fältpräster hade tillrättats en viss försiktighet och återhållsamhet under manövern. Allra minst en fält-

"Din klara sol går åter opp".

präst bör tvinga sig på andra. Han är en tjänare, inte en herre. På min fråga, om jag kunde få hålla en liten andakt, hade emellertid kraftigt och samfällt svarats: "Välkommen, pastorn", varför jag lät all tvekan fara. Sällsammare upplevelse än den jag fick vara med om torde sällan förekommit under manöverförhållanden.

Syster Anne-Marie hette hon, som gjorde den lilla andaktsstunden till ett oförglömligt minne, men också de sjuka manöversoldaterna, av vilka jag särskilt minns ett par från Dalregementet, gjorde sitt till. Men altaret med de levande ljusen, den vita duken, blomman på detta lilla fältaltare — det hade syster Anne-Marie ordnat. Mitt ute i storskogen inne i ett dåligt upplyst sjukhustält fladdrade altarlågorna, medan vi sjöng den gamla svenska aftonpsalmen "Så går en dag än från vår tid" — och så det sjöngs!

Eller tag det korum, som jag fick förmånen att hålla för nio man vid en livsmedelsplats. När jag

vid manövern början stötte ihop med kompani-
chefen, kapten Troedsson, och frågade, om jag möj-
ligen kunde få hålla ett korum på morgon på han-
kompani, svarade han: "Inte ett, utan sex!" Han
önskade ett korum på varje förlägningsplats in-
om kompaniet, så att alla kunde få vara med! En
sådan utomordentlig välvilja från befälets sida
gentemot fältprästen och hans verksamhet va-
ingalunda ovanlig — tvärtom, utan undantag stod
alla chefer ytterst positiva mot fältprästen, en er-
farenhet, som jag är mycket glad över. Från be-
redskapsåren bevarade jag trots allt en del tvivel
på fältprästens möjligheter. De tvivlen sopades
bort under manövern, inte minst på grund av che-
fernas uppträdande, vilket — efter vad jag tyckte
mig förstärkt — bottnade i verklig omsorg om trup-
pen.

Men låt oss återvända till detta korum för de
nio, ute på en solbelyst äng, en idyll mitt under
denna hårda manöver. "Din klara sol går åter opp"
var självskrivnen som korumpsalmen den morgonen
och har sällan sjungits med större värme!

Det var ingalunda alltid lätt att ta sig fram till
förbanden. Den starka spridningen, enkelkörningen
och mörkläggningen gjorde fältprästens resor till
rena äventyrligheter. Flyg anföll dock endast en
gång bilen vi färdades i, men om man särskilt var
ute efter fältprästen, var det i strid med Genève-
konventionen. Alla sätt att komma fram prövades.
Liftningen hade sin tjuvning, men det var dragigt
på lastbilsflaken, och på slakvagn efter traktor var
visserligen mindre dragigt, men desto mera förö-
dande ur persedelvårdande synpunkt. Efter en så-
dan färd var man knappast korummässig, ned-
stänkt värre än om man simmat i Iervälling.

Det starkaste intrycket var i alla fall kamrat-
skapet inom förbanden, och jag kände mig alltid
innesluten i detta kamratskap. En natt erbjöds jag
sova i vakttältet, en annan natt i bilförarnas tält
o s v. Överallt ville man höra fältprästens mening.
En bilmekaniker snuddade vid läran om arvsynden:
"det är väl besynnerligt, att människor inte kan

Lucia

Nu viker mörkret undan
nu ljusnar det igen
men det är inte våren
som är betvingaren
för jorden mest är frusen
och klädd i rinfrostskrud
men uti alla husen
man väntar julens brud.

Nu står hon där på trappan
i all sin vita glans
och trotsar vinternörkret
med ljusens segerkrans.
Välkommen fé, Du bringe
en glimt till mörklad gränd
den ensamme och ringe
bäst minns Din ljuslegend.

Sign. —11—49.

vara sams". En bilförare menade, att kristendomen
är den enda grunden, vi kan stå på. Det var en öp-
penhet och en hjärtlighet, som vittnade om att re-
ligionen i själva verket är en i fält alltid brännande
fråga, kanske den stora frågan.

I det goda kamratskapets tecken löste alla sina
uppgifter, även de svåraste. Allra minst upplöste
strapatserna och besvärigheterna, bristen på
sömn eller de första manöverdagarnas överflöd på
regn grabbarnas sammanhållning och solidaritets-

ända. Och det förband, som slet hårdast inom vår
etappgrupp, var det som sjöng starkast under ko-
rum! Religion är också ett slags kamratskap.

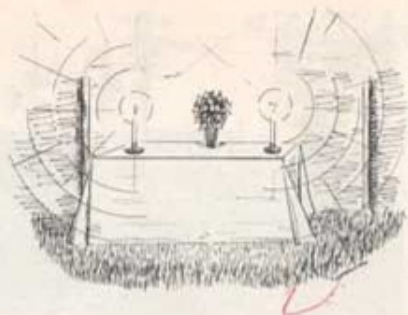
Ett av lösenorden under manövern var "våg"—
"spel". Självt hade jag nog inför manövern en kän-
sla av att det för fältprästen skulle bli ett verkligt
vägstycke, om det skulle lyckas få kontakt med
förbanden. Det lyckades över förväntan. Det var
nästan vemod över det sista lösenordet "slut"—
"kläm"!

Religion är också ett slags kamratskap.

Som fältpräst under bergslagsmanövern

Av Bernt Gustafsson

Det var i ett sjukhustält någonstans på Sydsidan under bergslagsmanövern. Jag hade tidigare varit där och hört mig för med grabbarna, om någon andaktsstund kunde få ordnas på kvällen. Vi fältpräster hade tillrättats en viss försiktighet och återhållsamhet under manövern. Allra minst en fält-

"Din klara sol går åter opp".

präst bör tvinga sig på andra. Han är en tjänare, inte en herre. På min fråga, om jag kunde få hålla en liten andakt, hade emellertid kraftigt och samfällt svarats: "Välkommen, pastorn", varför jag lät all tvekan fara. Sällsammare upplevelse än den jag fick vara med om torde sällan förekommit under manöverförhållanden.

Syster Anne-Marie hette hon, som gjorde den lilla andaktsstunden till ett oförglömligt minne, men också de sjuka manöversoldaterna, av vilka jag särskilt minns ett par från Dalregementet, gjorde sitt till. Men altaret med de levande ljusen, den vita duken, blomman på detta lilla fältaltare — det hade syster Anne-Marie ordnat. Mitt ute i storskogen inne i ett dåligt upplyst sjukhustält fladdrade altarlågorna, medan vi sjöng den gamla svenska aftonpsalmen "Så går en dag än från vår tid" — och så det sjöngs!

Eller tag det korum, som jag fick förmånen att hålla för nio man vid en livsmedelsplats. När jag

vid manövern början stötte ihop med kompani-
chefen, kapten Troedsson, och frågade, om jag möj-
ligen kunde få hålla ett korum en morgon på han-
kompani, svarade han: "Inte ett, utan sex!" Han
önskade ett korum på varje förlägningsplats in-
om kompaniet, så att alla kunde få vara med! En
sådan utomordentlig välvilja från befällets sida
gentemot fältprästen och hans verksamhet va-
ingalunda ovanlig — tvärtom, utan undantag stod
alla chefer ytterst positiva mot fältprästen, en er-
farenhet, som jag är mycket glad över. Från be-
redskapsären bevarade jag trots allt en del tvivel
på fältprästens möjligheter. De tvivlen sopades
bort under manövern, inte minst på grund av che-
fernas uppträdande, vilket — efter vad jag tyckte
mig förstå — bottnade i verklig omsorg om trup-
pen.

Men låt oss återvända till detta korum för de
nio, ute på en solbelyst äng, en idyll mitt under
denna hårda manöver. "Din klara sol går åter opp"
var självskrivnen som korumpsalmen den morgonen
och har sällan sjungits med större värme!

Det var ingalunda alltid lätt att ta sig fram till
förbanden. Den starka spridningen, enkelkörningen
och mörkläggningen gjorde fältprästens resor till
rena äventyrligheten. Flyg anföll dock endast en
gång bilen vi färdades i, men om man särskilt var
ute efter fältprästen, var det i strid med Genève-
konventionen. Alla sätt att komma fram prövades.
Liftningen hade sin tjuvning, men det var dragigt
på lastbilsliften, och på slakvagn efter traktor var
visserligen mindre dragigt, men desto mera förö-
dande ur persedelvårdande synpunkt. Efter en så-
dan färd var man knappast korummässig, ned-
stänkt värre än om man simmat i Iervälling.

Det starkaste intrycket var i alla fall kamrat-
skapet inom förbanden, och jag kände mig alltid
innesluten i detta kamratskap. En natt erbjöds jag
sova i vakttältet, en annan natt i bilförarnas tält
o s v. Överallt ville man höra fältprästens mening.
En bilmekaniker snuddade vid läran om arvsynden:
"det är väl besynnerligt, att människor inte kan

Lucia

Nu viker mörkret undan
nu ljusnar det igen
men det är inte våren
som är betvingaren
för jorden mest är frusen
och klädd i rimfrostskrud
men uti alla husen
man väntar julens brud.

Nu står hon där på trappan
i all sin vita glans
och trotsar vintermörkret
med ljusens segerkrans.
Välkommen fé, Du bringe
en glimt till mörklagd gränd
den ensamme och ringe
bäst minns Din ljuslegend.

Sign. —11—49.

vara sams". En bilförare menade, att kristendomen
är den enda grunden, vi kan stå på. Det var en öp-
penhet och en hjärtlighet, som vittnade om att re-
ligionen i själva verket är en i fält alltid brännande
fråga, kanske den stora frågan.

I det goda kamratskapets tecken löste alla sina
uppgifter, även de svåraste. Allra minst upplöste
strapatserna och besvärligheterna, bristen på
sömn eller de första manöverdagarnas överflöd på
regn grabbarnas sammanhållning och solidaritets-

ända. Och det förband, som slet hårdast inom vår
etappgrupp, var det som sjöng starkast under ko-
rum! Religion är också ett slags kamratskap.

Ett av lösenorden under manövern var "våg"—
"spel". Själva hade jag nog inför manövern en kän-
sla av att det för fältprästen skulle bli ett verkligt
vägstycke, om det skulle lyckas få kontakt med
förbanden. Det lyckades över förväntan. Det var
nästan vemod över det sista lösenordet "slut"—
"kläm"!

Religion är också ett slags kamratskap.

Möte mellan lejonet av Juda och den svenska tigern

Sergeanten Erik Boo, som nyligen legat som elev vid infanteriskjutskolan hade den stora turen att få vara med om den största "eldfest" som gått av stapeln i den anrika terrängen vid Roserbergs slott. Det var i samband med kejsar Haile Selassies besök för någon tid sedan. Sergeant Boo ger här en autentisk skildring av händelsen.

5: —

Onsdagen den 17. november skrevs historia i den lilla upplandsbyn Roserberg. Kejsar Haile Selassie och Konung Gustaf Adolf med ett lysande följe fick på nära håll bevittna den största stridsövning med skarp ammunition som förekommit i Sverige. Under 35 minuter besköt, bombade, sprängde och brände flyg- och markstridskrafter de för skjut-skolelevern legendariska platserna Fågelsången, Torparhagen och Kohagen. Klockan 1030 var alla åskådare samlade. Allt vad armé och flyg kunde skrapa samman skulle åse övningen. Det var personal ur FHS, KHS, KS, AUS, InfKS m fl. Kl 1040 hördes en kraftfull röst i högtalarna — det var dagens övningsledare, major Stevenberg, en gammal knekt med erfarenhet av utbildning bl a hos kejsaren, som gick igenom övningen. Klockan var 1057 då en lång karavan av s k "vråläk" rullade ut på övningsområdet. Man såg på de ansvariga ledarna, att något irriterade. Tiden stämde inte. De kungliga var för tidiga. Allas ögon stirrade mot skyn. Nu skulle 96 reoplan bilda "paraply".

Bilkaravanen stannade framför "Lejonbacken". Kejsaren och Kungen, prins Bertil, hertigen av Harrar samt en stor uppvakning steg ur och gick upp i den nybyggda läktaren, av soldat-humorn döpt till "Lejonburen". Här motogs de kungliga av bl a ÖB. Kl 1100 började spelet. "Paraplyet" bestående av 12 divisioner reoplan fyllde luften och skaffade luftherraväide. Fienden hade anfällt med markstridskrafter över Skarven och bl a tagit Fågelsången. Flyget hittade punktmål. Två divisioner attackplan anföll med automatkanoneld. En rysning gick genom åskådarna. Ingen hade velat vara i fiendens kläder. Men detta var rena barnleken mot vad som skulle komma. Två nya divisioner anföll, åtta svarta rökstrimmor syn-

tes från varje plan. Raketer, som med fruktansvärd precision gick in i målet.

Högt avtecknande sig mot den blå himmelen seglade åtta silvreglansande fåglar. Det var en division bombplan, som ögonblicket efter övergick i tjutande störtdykning. På några hundra meters höjd fällde de sin dödsbringande last — 7,5 ton minbomber. Marken skalv, träd flög i luften, hattarna åkte på tre kvart på alla civila åskådare. Det kan inte hjälpas, att man kände sig imponerad och stolt inför "vad den svenska tigern kunde prestera". Den last som släpptes var långt ifrån den verkliga kapaciteten. Det var ett parti småbomber som skulle omsättas. Sist i flygunderstödet kom en division torpedplan och fällde napalmbomber.

Så var det dags för armén att visa sig på styva linan. En division 10,5 cm haubitser och två tunga granatkastarplutoner sköt stormeld under 18 min. En förstärkt infanteribataljon kröp mot stormavståndet. Klockan K sköts stormsignal och infanteriet vällde fram ur hålor och buskage. Fyra gran-dungar rörde sig — det var fyra 22 tons stridsvagnar som började göra sin plikt med kanoner och kulsprutor. Ett fruktansvärt inferno bröt löst alla infanterivapen spelade upp sin dödsbringande konsert. Det var en fantastisk syn att se dessa relativt oövade infanterister hänsynslöst anfalla med kulsprutespjärrar över sig och mellan plutonerna. Anfallet blev stoppat, men en rote attackplan fällde napalmbomber något hundratall meter framför de anfällande och så kunde anfallet rulla vidare. Då och då flammade eldsprutorna och snart var Fågelsången återerövrade.

Man kan fastslå att både in- och utländsk expertis blev imponerad. Övningar av detta slag torde ha sin stora betydelse, icke minst då det gäller att inför utländsk expertis visa skärpan i den svenska tigers klor.

72 x 7
5: —

Som radiotelegrafist i Korea

Av Sven Åke Andersson

7:50

Man har hört så mycket berättas om vad som händer bakom järnridån, men i praktiken vet man ganska litet om livet där. Då jag sökte som radiotelegrafist till Förenta Nationernas övervakningskommission i Korea och fick anställning skulle jag bli i tillfälle att på närmare håll få en inblick i tillvaron på "nordsidan".

Först några ord om vad övervakningskommissionen (NNSC) är. Den består av personal från Tjeckoslovakien, Polen, Schweiz och Sverige. Den svenska kontingenten består av omkring 100 man. Högkvarteret är förlagt till Panmunjom, som ligger i den demilitariserade zonen strax norr om den bekanta "Nyårshöjden". Det var här häftiga strider rasade före vapenstillståndet. Lägre består uteslutande av tillt försedda med trågv. Hit anlände jag söndagen den 23 maj. Enligt rykte skulle alla nyanlända få stanna i högkvarteret en vecka tid för att vänja sig vid rådande förhållanden, men redan på onsdagsmorgonen skulle jag iväg mot norr. Det var med blandade känslor som jag på morgonen den 26 maj kl 0620 vandrade över på nordkoreanskt territorium och blev uppmanad av

en kines att taga plats i en jeep för att i rasande fart och på dåliga vägar föras till flygfältet i Kaesong. Då vi passerade nordgränsen av den demilitariserade zonen gjordes halt och den ganska man-starka eskorten utrustades för min säkerhet och kulsprutepistoler varefter färden fortsatte. Humöret sjönk några grader då man trodde sig vara helt prisgiven åt kommunisternas godtycke. Men eskorten var ju uteslutande för min säkerhet. Framkommen till Kaesong bar det upp i luften i en DC-3:a som på låg höjd följde en flod ut till kusten för att mellanlanda i Hungnam på väg till Chongjin där jag skulle tjänstgöra som telegrafist i sex veckor. På flygplatsen möttes jag av en svensk major som var chef för den svenska delen av inspektionsplatsen i Chongjin. I jeep bar det så iväg till den förläggningen, som delades med schweizarna. Då jag såg den svenska tretungade flaggan vaja på taket av ett hus kände jag mig blöttre till mods.

Chongjin, som före kriget varit en stor hamn- och fabriksstad med bortåt 250.000 invånare, var nu till största delen utplånad. Ett fåtal hus var någorlunda oskadda men i övrigt var allt i ruiner. En fråga som ännu är obesvarad för mig är: Hur kan folk leva i sådant armod? Man bodde i hyddor av bräd-, papp- och plåtbitar. Men man vande sig ganska fort vid denna syn. Huset där vi bodde omgärdades av ett plank och poster stod utanför och vaktade. Rörelsefriheten var ganska beskuren men man kunde få gå ut på promenad om man sade ifrån ett par timmar före och under promenaden ledsagades man av soldater som uppgick till det dubbla i förhållande till de promenerande. Vakten hade till uppgift att mota undan civilbefolkningen så att inga illasinnade kom för nära oss. Det tog lång tid att vänja sig vid att inte vara fri och få gå vart man ville. Känslan att vara bevakad i allt kunde inte helt försvinna. Den dag då jag efter sex veckors vistelse i norr satte foten på japanak

Plöjning av risfält.

Forts. sid. 29.

Med kårbilplutonen "Janne" i fält eller "Vi som fick ta' stöten när järn- vägen gick av"

Av Jan Persson

Sedan vi i likhet med höstomgångens övriga förband cirka 14 dagar legat på T 4 för utbildning blev det dags att draga i fält för att delta i arméfälttjänstövningen. Förbandet erhöi följande order:

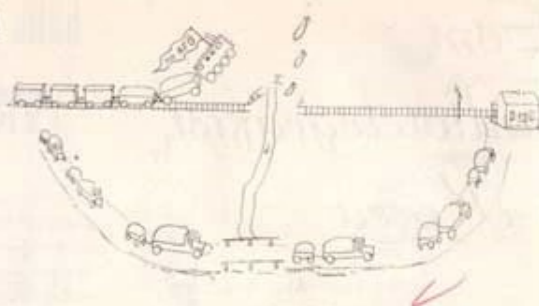
"Avgå T 4 24/9 på morgonen över Jönköping—Gränna—Ödeshög till Medevi. Inträffa 25/9 senast kl 1200 vid Medevi. Samband med Fo 51 Öre-

Vi som åkte i förväg fr v författaren, "personbilföraren" Saklstedt, instruktören Jänrik Wide och mordonansen.

bro och meddela tfnadress. Om icke samband med Fo 51 erhålles kl 1200 vid Medevi går plutonen till Mariedam station, där den inträffar 25/9 kl 1500".

Den 24/9 kl 0800, sedan marschförberedelser gjorts dagen innan på eftermiddagen, stod förbandet marschklart på T 4:s körplan, och kl 0815 begav vi oss iväg norrut med Medevi som marschmål. Medevi ligger några mil norr om Motala, så vi hade cirka 40 mils bilmarsch framför oss. Vi kom fram till Jönköping vid 12-tiden, där lunch utspisades från vårt eget kök och efter 1,5 timmes rast fortsattes färden. Vid 18-tiden var vi framme i Medevi. Medevi är en kurort och tack vare kamrerarens på hotellet välvilja fick vi tillstånd att slå upp våra tält i brunsparken. Detta var ju i sanning en idealförläggning.

Nästa dag på morgon den 25/9 fick jag samband med Fo och erhöi order, att själv anmäla mig på Mariedams stn kl 1330 för transportledaren, medan förbandet skulle anlända till Mariedam senast kl 1430 för att där uppställas enligt anvisning av transportledaren. Av honom blev jag nu orienterad, om vad som skulle hända, och förutsättningen för övningen var följande.

Ett tåg lastat med ammunition var på väg norrut till övningsterängen i Dalarna över Mjölby—Hallsberg och beräknades anlända till Mariedam vid 18-tiden den 25/9. (Mariedam ligger på järnvägslinjen Mjölby—Hallsberg.) 2 mil norr om Mariedam var järnvägen bombad, och skadorna var så omfattande, att det beräknades en tid av minst 2 dagar innan järnvägen var framkomlig. Med anledning härav var en kringgångstransport erforderlig. Ammunitionen skulle omlastas i Mariedam från järnvägsvagnarna till bilar och sedan transporteras till Asbro järnvägsstation (belägen 1,5 mil norr om det fingerade avbrottsstället) för att där lastas i ett nytt tågsätt. Transportsträckan var alltså c:a 3,5 mil. Ammunitionen var lastad på järnvägsvagnarna i en hetslaster vägnad cirka 1 ton vardera, och övningen var upplagd så, att hälften skulle omlastas manuellt och hälften maskinellt, d v s med hjälp av truckar. Det var första gången, enligt vad jag förstod, som det sistnämnda förfaringssättet övades i större sammanhang. Lossnings- och lastningsamanskap utgjordes av en ammunitionspluton från T 1. Av transportledaren fick jag slutligen orientering, att trafiken var enkelriktad. Till Asbro skulle västra vägen användas och från Asbro den östra.

Under tiden jag sammanträffade med transportledaren hade förbandet anlänt till Mariedam under atällföreträdarens befäl och stod uppställt på en väntplats. Jag delgav förbandet förutsättningen, varje bilförare fick en skiss över marschvägen, och så var vi då klara att på signal sättas in för omlastningen. Väntplatsen var belägen cirka 500 m från stationen och bilarna skulle vinkas (vid mörker

signaleras) fram av poster. Fyra bilar kunde lastas samtidigt.

Vid 19-tiden kom tåget. De första bilarna körde omedelbart fram till lastkajen, enhetslasterna slogs isär och omlastningen var i full gång. Så snart en bil var lastad, körde den till Asbro för lossning. Bilföraren fick vid lastningen reda på järnvägsvagnens nummer, från vilken ammunitionen lossades, och i Asbro skulle den lastas i järnvägsvagn med motsvarande nummer. Efter verkställd lossning körde bilen tillbaka till Mariedam, ställde upp på väntplatsen tills den ånyo blev kallad fram till lastkajen. På väntplatsen hade vi satt upp ett värmetält och genom lottornas försorg fick vi vid 24-tiden varm dryck. Det första skedet, som alltså omfattade det manuella omlastningssättet, pågick till kl 0500, då den sista bilen kom tillbaka till Mariedam. Därefter blev det ett uppehåll på 2 timmar. Kl 0700 påbörjades 2. skedet. Bilarna kallades åter fram till lastningskajen. Enhetslasterna omlastades med truckar, som kördes av civila förare. Motsvarande förfaringssätt tillämpades i Asbro. Genom detta lastningssätt gick omlastningen betydligt snabbare. Den hade varit avslutad vid 12-tiden, om vi inte varit tvungna att göra ett uppehåll, eftersom ett trupptransporttåg anlände till Mariedam vid 11-tiden och därigenom blockerade lastkajen för ett par timmar. Nu var omlastningen färdig vid 15-tiden.

Transport av samma kvantitet ammunition utfördes alltså med hjälp av lastningstruckar på hälften av den tid som åtgick vid manuell omlastning.

Övningen utfördes under ganska svåra förhållanden. Vädret var nästan hela tiden miserabelt. "manöverregnet" strilade ner. Under manuella skedet var mörkläggning vid lastnings- och lossningsplatser anbefalld. Trots detta gick övningen väl i lös sett ur vår synpunkt. Förbandets bilförare betod nämligen på något undantag när av långtrajarchaufförer, som i sin civila gärning tillryggaläggat 12000—15000 mil årligen vid ratten. Deras förmåga att behärska de tunga lastbilarna, ofta med släp, gränsade till det otroliga. I detta sammanhang vill jag också nämna bilbeståndets kvalitet. Under hela repetitionsövningen körde förbandets bilar sammanlagt c:a 30.000 km utan reparation eller missöde.

Att övningen rönt intresse på högsta ort framgick av att ÖB med ett talrikt följe av högre officerare, åtföljda av journalister och pressfotografer, under bligge skedena gjorde oss åran av besök, vilket föranledde en garvad långtradarchaufför i nattens mörker viska: "Fick vi alla här omkring att hjälpa till, så gick det dubbelt så fort".

Skånska Trängare!
Håll sambandet! Var medlem i och skaffa medlemmar till
KAMRATFÖRENINGEN

4 tidningar - 4 kronor - Postgiro 76571

— Tack, ingenting för mig, jag kör.

Färdiga för hemmarsch.

4

5

6

7

REGEMENTETS DAG 1954

1

8

1. Kamratföreningen under kapten Clemedtsson lämnas av till regementschefen. Fanförare fanjunkare Tullberg.
2. En förevisning av trängen anno dazumal ägde bi a rum, varunder fanj Bergström i uniform m/95 framförde detta ekipage.
3. Överstarna Kellin och af Klercker med damer under kamratmiddagen.
4. Sergeant Johansson i uniform m/95 gjorde en elegant uppvisning på hästryggen.

5. Kamratföreningens ordf överste Per Kellin lyssnande till "folkets röst" under årsmötet. Vid protokollet kapten Birger Brunby.
6. "Folket" lyssnar till ordf. I uniform, major Svensson, överstelöjtnant Hasmeiro samt kapten Eek, ny redaktör för Snapphanen. På andra raden syns herr Walter Stridh, Hämsheholm, och längst till höger på tredje raden herr Teofil Nilsson, Tyringe.
7. Kamratföreningen under korum.
8. Från middagen i matsalen.

9

Vår billigaste livförsäkring

Simkunnigheten vid regementet har det tidigare varit si och så med. Utbildningen har som regel bedrivits under den s k "uteveckan", då kompanierna förlagt sina övningar till någon av våra saltvattenomspolade kuster. Men att sätta hela simutbildningen på ett kort — i detta fall en vecka — har haft sina sidor. Ibland har den "böljat" bort och ibland — företrädesvis på ostkusten — har den "frusit" bort. — Att nu regementet plöteligt lagt sig i toppen på tävlingslistorna kan vi i första hand tillskriva regementschefens brinnande intresse. Han är själv skicklig simmare och cranlar fortfarande hela simborgarsträckan och mer till. Den som "på fältet" får organisera utbildningen är fanjunkaren NILS GUSSING, som här berättar om simutbildningen vid regementet.

7:—

Fanjunkare
Nils Gussing

Drunkningsolyckornas antal har under de senaste åren nedgått, men är ändå oroväckande många. Det är angeläget att ägna simutbildningen särskild uppmärksamhet.

På Island är simkunnigheten ett bestämt villkor för flyttning från en klass till en annan i skolan och naturligtvis borde det vara så även i Sverige. Många skäl talar för att simutbildningen skall sättas in i ett tidigt skede av skolgången. Dels har barnen betydligt lättare att lära sig simma i unga år, dels är det också av största vikt, att de så tidigt som möjligt får lära sig simma. Naturligtvis spelar tillgången till simbad en viss roll. Trots detta skulle simutbildningen kunna bedrivas betydligt effektivare i våra skolor. — ett faktum som giver sig tillkänna genom den dåliga simkunnighetsprocenten hos de nyinryckta rekryterna.

Samhällets sista möjlighet att i denna angelägenhet nå den manliga befolkningen kommer emellertid under värnpliktstjänstgöringen och då gäller det, att med alla till buds stående medel söka uppnå 100 % simkunnighet.

Obligatorisk simutbildning är också sedan några år tillbaka anbefälld inom försvarsmakten. Simkunnigheten är av militärt värde, oberoende av truppslag. För att stimulera simundervisningen anordnas årligen en simborgartävling mellan de olika förbanden gällande största procentuella antalet 200-metersprov vid årsklassen.

Resultatet av simundervisningen vid regementet har under de senaste tre åren visat en stadig förbättring. Detta beror dels på att mer tid anslags, dels på att arbetet bedrivits mera rationellt. Efter att simundervisningen tidigare givit varierande resultat, organiserades 1952 central simskola vid regementet. Resultatet utblev ej heller. Simkunnighetsprocenten steg från 61,71 % till 74,58 %. Sommaren 1953 fortsatte utbildningen i likhet med föregående år. Vid simborgartävlingens slut

stod T 4 som segrare i grupp 3 med 87,90 % simkunnighet.

De förband vilka deltagit i arméns simborgartävling är indelade i fem grupper varvid jämbördiga förband tävlar i samma grupp. Efter segern 1953 har regementet under den gångna sommaren tävlat i grupp två. Trots ett betydligt sämre utgångsläge, vad beträffar årsklassens simkunnighet vid inryckningen och ett uruselt väder under så gott som hela utbildningen, uppnåddes 84,98 % simkunnighet. Detta räckte till seger i gruppen. Nästa sommar får regementet ta upp kampen med de verkliga simregementena i grupp ett. Denna högsta grupp vanns i år av I 17 med 98,00 % simkunnighet.

Resultat av arméns simborgartävling 1954:

Grupp 2:			
1 T 4	84,98 %	8 P 1	74,26 %
2 Lv 6	84,51 "	9 I 6	73,27 "
3 P 3	81,36 "	10 T 2	73,13 "
4 Lv 1	79,51 "	11 I 2	72,00 "
5 I 16	78,16 "	12 A 9	65,32 "
6 A 6	77,87 "	13 I 3	64,43 "
7 A 2	75,98 "	14 P 2	61,65 "

Tyvär är möjligheterna till rationell simutbildning ej de bästa. Den grundläggande simundervisningen och 200-metersprovet är förlagd till fyra platser. I Hässleholm till Björkvik och Luhrsjön samt i Kristianstad och Revingebygd till respektive förbands friluftsbad. Bristen på instruktörer är fortfarande stor och en orutinerad instruktör har svårt för att snabbt få resultat inom den begränsade tid som står till förfogande.

Under den gångna sommaren har två system tillämpats vid simundervisningen. I Hässleholm och Kristianstad har eleverna deltagit i två lektioner per vecka tiden 1,7—31,8. På 9. kompaniet i Revingebygd anordnades en kurs med daglig simträning under fjorton dagar i slutet av juli månad.

Forts. sid. 29.

SEKRETERARENS SIDA

Alltsedan 1948 då utgivandet av Snapphanen övertogs av kamratföreningen har redaktörsavdelningen omhändertagits av föreningens sekreterare. Då detta jobb emellertid svårligen låter sig förenas med den tjänst jag nu har på regementet och då det dessutom kan vara på tiden att lämna plats åt nya oförbrukade krafter har jag med detta nummer stigit ned från redaktörstaburetten. På den sitter nu, som väl den uppmärksamme läsaren iakttagit, kapten Sixten Eek.

Det har varit angenäma år i Snapphanens redaktion, år som präglats av ett växande intresse för tidningen, vilket bl a har kommit till synes i en för varje år större upplaga.

Jag vill gärna på denna plats i tidningen tacka min gode medarbetare i redaktionen, fanjunkare P. Liedholm, som i egenkap av ekonomi- och distributionschef utträtt ett ovärderligt arbete under de gångna åren.

Och så hoppas jag, att tidningen under sin nye redaktör skall fortsätta att vinna allt större spridning såsom värdefull och underhållande läsning för alla gamla och unga Skånska trängare.

Regementets dag avhölls under sedvanlig ståt och pompa söndagen den 5. september och mycket folk hade kommit tillstädes. Dagen inleddes för kamratföreningens del med årsmöte på övre marketerterisalen, där regementschefen, överste Kellin, ledde förhandlingarna. Efter det att föreningens fana införts och hälsats på övligt sätt behandlades stadgeenliga ärenden.

Vid årsmötet valdes såsom styrelse för år 1955: Ordf: överste P. Kellin; v ordf: kapten G. Clemedtsson, Övriga ledamöter: kapten B. Brunby, läroverksadjunkt A. Höllfors, förvaltare C. Linell, fanjunkare P. Liedholm, trafikbilägare H. Nilsson, nämndeman V. Rundberg, borgmästare W. Simonsson, nämndeman A. Svensson, fanjunkare L. Svensson, polliaman C. Rittinge samt nyvaldes förrådsförmän Bergqvist, överfurir F. Ekenberg och målaremästare M. Olsson.

Enligt årsberättelsen var medlemsantalet 1953 912. I år har antalet ökat ytterligare och är nu 940. Nästa år kommer medlemsrekryteringen att intensifieras och då hoppas vi komma över det majsiska 1000-talet.

Helt säkert finns det många gamla T 4-ingar i landet som lever ovetande om kamratföreningens existens och som skulle sätta värde på att få kontakt med sitt gamla regemente. Det är omöjligt för oss här på T 4 att nå alla. Där kan Ni som redan är medlemmar göra en insats. Tänk efter vilka gamla kamrater från tiden här på T 4 som skulle vara roade av medlemskap och gör på följande sätt:

Med denna tidning följer ett inbetalningskort för medlemsavgiften 1955, som fortfarande är 4 kronor. Kasta inte bort kortet utan expediera denna lilla utgiftspost nu när julklappspaketet ändå skall sändas iväg på posten. Och gör då på följande sätt: Anteckna på talongen, förutom "Medlemsavgift 1955", även namn på den eller de, som kunna tänkas vara intresserade av medlemskap. Vill Ni sända dem en hälsning nu till jul eller nyår kan vi förmedla den genom att skicka ett exemplar av detta nummer av tidningen. Sänd bara lösnummerpriset kr 1,50 och vi skickar tidningen porto-fritt till adressaten och underhållande läsning för alla gamla och unga Skånska trängare. Postgironumret är 7 65 71.

Vinterträffen kommer traditionsenligt att äga rum en av söndagarna i februari. Denna gång kommer soldatmiddag på regementet med ärter och pannkaka m m att avsluta dagen. I övrigt blir det musik av musikkåren samt uppvisningar och demonstration av olika slag.

I likhet med förra året kommer även i år föreningen att vid T 4 gravvård på Hässleholms kyrkogård nedlägga en krans till minne av de kamrater, som där ha sin sista viloplats.

Starka krafter är nu i rörelse för att få till stånd en lokalavdelning av kamratföreningen i Malmö. Kapten Alvar Medin, förvaltare Lennström, fanjunkarna Martinsson och Lindahl m fl håller på och förbereder jordmänen och deras undersökning har redan visat att det finns stort intresse härför hos Skånska trängare i Malmö. Fram på hösten nästa år räknar vi med att kunna hålla en konstituerande stämma i samband med en hösträff. Till denna kommer vi ner med en manstark trupp från Hässleholm. Allt hänger emellertid på, att intresset håller i sig.

I nästa nummer hoppas vi kunna komma med närmare uppgifter om Malmöavdelningen.

Inmönstring.

"Dom här blir säkert bra!"

BILDER FRÅN

19

Här bodde de flesta!

"Krubbfare".

Undan för ESS.

HÖSTOMGÅNGEN

54

Försökskaniner på värdshuset Bengård.

Hänt vid T4

1/4 — var det chefskifte på motorverkstaden. Tygverk-mästare Olsson flyttade då till A 9 Kristinehamn. Vi saknar hans trygga norrbottenadialekt och det lugna ansiktet där tjuvpojksglimten alltid lysto i ögonvrån. Efterträdaren tyghantverkare Öberg hade tidigare hand om me-verkstaden.

Overlämning.

T. Jönsson.

1/11 — slutade förrådsmanen Torsten Jönsson. Många äro de T-fyringar, som hängt utanför hans lucka på motorverkstaden och väntat på säkringar, fläktremmar, lampor, körriktningsskivare och allt vad man nu behöver till en kronans bil. Nu ägnar han istället Göteborg AB i Hälsjöholm sina tjänster. Men så där helt kan han inte släppa T 4. Han är vpl förlärd och placerad vid regementet.

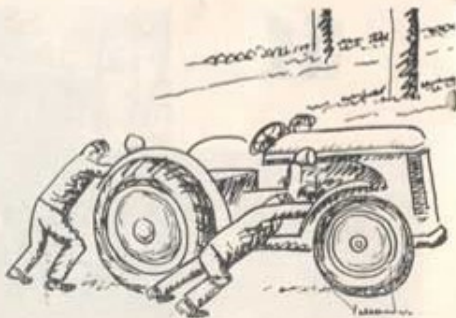
P. Liedholm

1/11 — flyttade kassören i kamratföreningen, populäre fanjunkaren Pelle Liedholm, upp på översta våningen i kanslihuset. Han har övertagit löjtnant Jänckes stol på bataljonsexpeditionen. Han har ej velat tala om huruvida det var för att slippa allt spring från kamratföreningsmedlemmar, som vill betala årsavgiften eller för att få litet lugn på gamla dagar. Men nu vet alla kamratföreningsmedlemmar att antingen bör årsavgiften insättas på postgirokonto 7 65 71 eller också får man lägga sig i konditionsträning för att klara alla trapporna. Det senare är dessutom en gagnelig beredskapsåtgärd.

16/11 — sett på "Kungl Toivte" sedan ordern med drivmedelstilldelningen för det närmaste halvåret anlänt.

— hur ordern omsattes i praktiken.

Traktorförare ur "Kungl Toivte".

27/8 — har gamle storiöparen Edvin Wide — numera överlärare i Abrahamsbergs folkskola i Stockholm — försett oss med en färrik (men han springer inte så fort).

FRAN TID, DA SKANSKA TRANGEN VAR UNG

Musikkåren heterogen, 8 man äldre blandade med 4 man nybörjare idka gårdsmusik. Musikansföraren, tillika väbel, fanjunkaren, river sitt huvud, då en s. k. malaj stegar på utifrån med hövisk anhängan att få hämta en lle...

Fanjunkaren ler bitstert och tillstår villigt att: "Nog skär det sig ordentligt, men så dj-t ha vi det dock inte att vi skär med liar!"

Varpå malajen förundrad utbrister: "Äj inte detta väbelsstauben dau?"

HÄNT VID T 4 (forts.)

ÖVERSTE JOHNSSENS VANDRINGSPRIS.

Officerskårens tävling om överste Johnssons vandringspris ägde rum 29/10. Tävligen omfattade följande grenar:

- 1) Kartläsning från stationspunkt.
- 2) Bilorientering med inlagd målspaning, utläggande av marschväg medelst upk, väljande av ny väg samt fotorientering.
- 3) Prov i ammunitionstjänat (lastningsplan för hölplut).
- 4) Taktiskt prov (marschorder för uhgrp).

De tävlande körde lastbil och som 2. förare medföljde en vpl vars uppgifter var att hjälpa till vid eventuella diskörningar eller fel på fordonet.

Tävlingen gick inom området Sösdala—N. Rörum—Bilinge—Höör.

Kl 0700 skedde utmarschen från kasern till platsen för kartläsning från stationspunkt, som var belägen vid Ella 3 km SSV Sösdala. 8 mål skulle bestämmas och tiden för uppgiftens lösnande var 30 min. Trots besvärande då lyckades de tävlande väl lösa uppgiften.

Därefter skedde starten för bilorienteringen. Förflyttningen utefter banan skedde inom en taktisk ram.

Tävlingen avverkades i stort sett på 4 timmar då alla åter var vid kasern. Några större passeringar hände inte och alla utom ett ekipage fullföljde tävlingen trots det rådande regniga vädret med uppblödda vägar.

Striden blev hård mellan kaptenerna Ramstedt och Floren, samt löjtnanterna Olsson och Lindb. Till slut stod den sista nämnde som segrare med platsiffrå ett i tre grenar: bilorientering, kartläsning och målspaning.

Nytt från FBU-fronten

Höstens veckoslutskurser vid T 4 mamlade 76 elever uppdelade på motor-, motorreparations-, sjukvårds-, ammunition-, trafik- och intendenttjänst.

De tre förstnämnda kurserna äro fortfarande dominerande beträffande deltagarantalet. Om övningar i intendent-, trafik- och ammunitionstjänat i vår skall anordnas beror på om deltagare anmäla sig i dessa kurser.

Övningarna ha ägt rum fyra gånger med förläggning, utspänning och redovisning vid 12 komp. Kurschef har varit kapten Ramstedt.

Vårskolegens kurser starta 12/2—13/2, varpå följande övningar äga rum 26/2—27/2, 19/3—20/3 och 2/4—3/4. Anmälan om deltagande skall göras via hemortens befälutbildningsförening till Skånska trängbefälaföreningens sekreterare kapten Ramstedt T 4, eller vid fostabens utbildningsavdelning.

Deltagarna erhålla fria uniformer, resor, kost och logi under kurestiden. Vpl befäl som ej tillhör någon befälutbildningsförening kan erhålla upplysningar genom Skånska trängbf. Trn 3510 Hälsjöholm. **Ramstedt.**

Att jaaka haare med kniv

Hör tu Viggo, det vaar trefligt att tu kom hit till oss, tu som förr vaar här mykktet. Ja vi räknar dik som en norrbottning liksom vi ökt önska dik allt gott, men hör tu vi här oppe i Kulvakangas ha hört säkas att ni därnere i sörländet eller Göteborg, då tu är ifrån, ni jaaka haare må ke-vär o då ska ni int göra.

Tu ska veta att man jaakar haare med kniv, på så sätt att man går fram till en stik i skåken och fram till en björk vid stiken. Där taar man fram sin puukko och skär en skåra i björken, en skåra förstär tu! Å så lägger man lite smus i skåran förstär tu. Sen går man till nästa björk å gör likadant, å till nästa björk likadant, och så väljer man ut lika många björkar som man vill ha haarar, förstär tu.

Sen ställer man sik på stiken ett bit ifrån och taar sik en stäär pris smus och mår prima, riktigt prima förstär tu, och väntar på haararna...

Ja så kommer då haaren goppandes fram i skåken och sätter sik vid björken och smusar och säger atschää! och slår pannan i björken och dånar av, förstär tu...

Sen går man haara fram utefter stiken om en stund och pläkkar opp sina haarar... *Viggo D... 5:—*

IDROTTSKRÖNIKA

T4 SKYTTESEKTION.

Under det gångna året har vid T 4 bildats en skyttesektion, som har till uppgift att bibringa och vidmakthålla skjutskickligheten bland sina medlemmar. Sektionens verksamhetsområde omfattar skjutning med gevär och kulsprutepestol. För skyttar, som äro intresserade av pistolskjutning, finnes redan vid regementet en pistolskytteklubb med många framgångsrika medlemmar.

Sektionen är ansluten till Håssleholms skyttegille och medlemmar är all vid T 4 tjänstgörande personal.

Sektionens angelägenheter handhaves av en styrelse som enligt möte 19/6 1954 består av:

Ordförande: Kapten Jämtfjäll.

Sekreterare: Fanjunkare Palmér.

Kassör: Sergeant Gadd.

Skjutchej: Öfverirerna H. Andersson och F. Hartman.

Skjutchej kpist: Sergeanterna A. Svensson och H. Johansson.

Revisorer: Förvaltare Almqvist och Löjtnant Carlquist.

Revisorsuppleanter: Löjtnant Ohlsson och Öfverir Larsson.

Enligt det av styrelsen uppgjorda skjutprogrammet har en hel del träningsskjutningar avverkats på såväl gevär som kpist. En del medlemmar har för första gången fullgjort godkända prov för automatvapenmärket. Sektionens första guldmärke i automatvapenskjutning har under året erövrats av löjtnant Carlquist.

Sektionens framgångsrikaste skytt har under året varit Öfverir Hilding Andersson. Hans närmsta placering var vid förbundsmästerskapet i Kristianstad 29/8, där han i splendid isolation segrade med utomordentliga 191 poäng i den synnerligen hårda konkurrensen. Vid samma tävling placerade han sig dessutom som nr 4 i huvudskjutningen med 77 poäng, som nr 5 i skjutning mot 10-ringad tavlja med 92 poäng samt segrade i klass 1 i skjutning med kpist på 97 poäng. Förutom dessa meriterande placeringar har han under året dessutom blivit bästskytt i Håssleholms skyttegilles mästerskapskjutningar med 188 poäng samt i Göingemästerskapen placerat sig på femte plats med 181 poäng. Denna sista tävlings huvudskjutning vann han med 78 poäng. Under den gångna säsongens fältskjutningar lade han dessutom beslag på titeln kretsämstare (göingemästare) genom att skjuta 40 träff. Hilding Andersson har med andra ord visat, att det inte är en tillfällighet, att han ligger i toppen inom såväl förbund som

krets. Vi önska honom därför god fortsättning under det kommande året.

En annan av sektionens medlemmar, som kanske mest brukar synas i andra tävlingars pristalor, sergeant Ake Svensson, gjorde under I. MID skjutningar en synnerligen förnämlig prestation genom att i den knivskarpa konkurrensen bliva mästerskytt i fältskjutning med gevär. Hans prestation är ännu mer aktningvärd, då man får ta i beaktande att han under mera "normala" förhållanden skjuter i en lägre klass än de flesta av i den tävlingen deltagande skyttarna. Hans segerresultat kom att lyda på 27 träff.

Under denna tävling placerade sig T 4 som 4. lag i skjutning med gevär.

Av sektionens övriga skyttar har bland annat sergeant Gadd vunnit en kretsfältskjutning med 26 träff. Fanjunkare Palmér har varit uttagen som förbundets representant vid SM-skjutningarna i Gävle och klarade sig med hänsyn till den konkurrens, som finnes vid dessa tävlingar, bra.

Vid den årliga återkommande rikstävlingen på hemmabanor om Fritz Olssons vandringspris vid skjutning mot internationell tavlja fick sektionens lag en synnerligen hedrande placering med 687 poäng. I laget sköt Karl Gadd 231 poäng, Bredo Palmér och Hilding Andersson vardera 228 poäng.

I Stockholms-Tidningens Riksskyttetävling sköt Bredo Palmér 245 poäng, Hilding Andersson 241 samt Karl Gadd 240 poäng.

T 4 har under året deltagit i av Kristianstad läns skytteförbund anordnad förbundstävling å hemmabanor med gevär och kulsprutepestol, varvid flera goda resultat och placeringar uppnåddes. Skyttesektionens första år har varit lyckat och sektionens ser med tillförsikt fram mot 1955.

Hilding Andersson, årets mästerskytt och Ake Svensson, sensationell fältskyttesegrare i I. MID.

PISTOLSKYTTE

Pistolklubben har under våren och sommaren varit i livlig verksamhet och det uppgjorda tävlingsprogrammet har i stort sett avverkats. Klubben har varit väl representerad vid olika tävlingar utom Håssleholm och därvid uppnått många hedersamma placeringar. "En förlust" har klubben lidit då vår gode skytt H. G. Hansson på grund av ändrade arbetsförhållanden lämnat oss och Håssleholm. Han kommer i fortsättningen att ägna sina krafter åt Trelleborgs PK. Vi önskar honom god framgång i den nya klubben.

Ett mycket gott arbete har under sommaren utförts av fanjunkare Löfgren vid anordnande av prov för skyttemärket. Han har offrat många av sina fria kvällstimmar för detta arbete och resultatet har heller icke uteblivit. Vi tackar för ett gott arbete och gott resultat.

Klubben anordnade 21/11 fältskjutning för kretsens skyttar. Tävlingen var förlagd till trakten av Tyringe skjutbana och följde i stort "tävlingssträcket" från SM 1949. Tävlingen gynnades av ett utmärkt skjutväder och resultatet blevo därför mycket goda trots delvis mycket svåra målgrupper.

Till sist framför tävlingsledningen ett varmt tack till direktör C. Henrickson, Akuma, för villvilligt upplåtande av expeditionslokaler under tävlingsdagen.

Några resultat från årets skjutningar.

Månadsskjutning och segrare:
Jan.: Fanjunkare Bergström 153,8 p.
Febr.: Fanjunkare Löfgren 165,5 p.
Mars: Sergeant Bengtsson 160,0 p.
April: Mfanjunkare Boo 164,6 p.
Maj: Kapten Eek 164,5 p.
Juni: Mfanjunkare Boo 167,3 p.
Juli: Sergeant Boo 169,0 p.
Aug.: Köpman Liedholm 162,1 p.
Sept.: Kapten Lindnerona 166,7 p.
Okt.: Mfanjunkare Boo 167,1 p.
Nov.: Förvaltare Ek 158,1 p.

Sammanlagt bästa resultat av 6 månadsskjutningar:
Sergeant Mjörnmark 959,7 p.
Mfanjunkare Boo 959,5 p.
Förvaltare Ek 954,4 p.

Vandringspriser:

Ullmans I. Segrare, Korpral Johansson 222,0 p.
Ullmans II. Segrare, Korpral Johansson 144,0 p.
Mörners tallrik: Segrare, Sergeant Lundborg 289 p.
Sergeant Tellanders vpr: Segrare, Köpman R. Ehrndahl 103 träff.

Klubbmästerskap:

Skolskjutning: Mfanjunkare Boo 342,6 p.
Fältskjutning: Sergeant Svensson 26 träff.
Fyrstadstävlingen: (T 4, Kristianstads-, Eskövs- och Sölvesborgs PK)
Segrare, Köpman R. Ehrndahl T 4 215 p.
Lagsegrare: T 4.

Vid skjutningen om "Trängkvadraten", en tävling mellan de fyra trängregementen, gällande 6-manna-lag, blev vår klubb för 2. året i följd förvisad till sista plats. T 1 hemförde segern med bred marginal. Av T 4 resultat voro de bästa (200 poäng möjliga).

Överfurir Klang 287,1 p.
Förvaltare Ek 277,7 p.

Sigvard Boo, årets framgångsrikaste skytt och Yngve Löfgren, pistolklubbens "arbetsmyra" nr 1.

MOTORSPORT.

Motocrosstävlingen med P 2 i samband med Regimentets Dag blev en stor framgång för våra skickliga motorcyklister. I stora klassen segrade sergeant Carl Nilsson följt av överfurir Lindkvist, som lyckades i sitt uppsåt att slå P 2:s mästeråkare "Bambam" Nilsson.

I lilla klassen segrade furir Akesson överlägset före furir Hagman P 2, på tredje plats kom furir Källberg T 4. Lagpriset i båda klasserna gick till T 4.

Tävlingarna gick i strålände sol inför en publik på c:a 1500 personer. Regementschefen förrättade prisutdelning omedelbart efter tävlingens slut. De vackra och smakfulla priserna hade skänkts av olika firmor i staden.

Framgångarna kom inte helt oöväntat, ty förarna har visat att intensiv träning och noggrann skötsel av motorcyklarna lönar sig. Banan fick ett mycket gott betyg av konkurrenterna från P 2, vilket glädde oss mycket. Den ansågs i hög grad vara en teknikkana, där det framför allt krävs omdöme och skicklighet för att nå ett bra resultat.

Motorcyklisterna vilade inte på lagrarna efter motocrosstävlingen. De har med växlande framgång deltagit i den gamla beprövade OT-sporten, inom vilken T 4 de senaste åren haft stora framgångar.

De tre bästa förarna, sergeant Nilsson, överfurir Lindkvist och furir 16 Nilsson, startade i den myc-

Regementets Dag, Carl Nilsson drar på i bästa segrarstilt.

ket omskrivna och krävande "Sjuhäradsstrotén" i Borås. Tyvärr tvingades de bryta efter diverse missöden. Överfurir Lindkvist hade svårt att se "pölingen" när "vägen" gick genom en sjö. Följden blev, att han hamnade med motorcykel och allt på 1,5 meters djup och så var den natten förstörd. Vid samma tidpunkt deltog ett 10-tal förare i en likartad tävling anordnad av SMK:s Osbyavdelning. Furir Nilsson kom väl överens med sin NV och vann tävlingen följt av furir Karlsson. På fjärde plats kom furir Källberg.

Överfurir Lindkvist har vid flera tillfällen visat, att han kan köra motorcykel mer än på ett sätt. Vid en orienteringstävling i Trelleborg vann han, på andra plats kom hans broder furir Lindkvist. — Motorklubben Ringen i Trelleborg framförde efter tävlingens slut sitt tack till regementet för det föredömliga sätt på vilket T 4:s förare uppträtt.

Bilisterna har inte deltagit i så många tävlingar i höst, men vid de tillfällen då de startat, har det alltid blivit topplaceringar. Framför allt har paret Norrfalk—Lindhé härjat rätt vilt i prislister. Arméingenjör Norrfalk kör numera Volkswagen vilket tydligen haft lycka med sig. 1. placering i

Paret Lindhé—Norrfalk i "nötknäcktartagen".

Värnamo, 1. placering i "Gåsamarshen", där vi dock tyvärr inte lyckades behålla vandringspriset i lag, samt 2. placering i Älmhult. Paret Ljung—Brohage, Håkansson—Larsson har också deltagit i "Gåsamarshen" och i Älmhult med goda placeringar.

Till våren väntar uppgifter av andra slag.

Regementet har fått det hedersamma uppdraget att anordna 1955 års Militärmästerskap för bilar i orientering och tillförlitlighetskörning. Redan nu pågår en hel del förberedande arbeten, framför allt med själva tävlingsbanan.

"Karträven" och OT-specialisten sergeant Ake Svensson har nedlagt mycket arbete för att få fram en värdig mästerskapsbana. Vad man nu kan se, tycks han ha lyckats väl i sitt uppsåt. Med tillförsikt ser T 4:s tävlingsförare fram mot en ny säsong.

KOMPANISTAFETTEN 1954.

Regementsmästare — 4. kompaniet.

Det finns väl knappast någon idrottsgren, som i så hög grad kan få den deltagande idrottsmannen

4. komp segrande stafettlag.

att taga ut sina sista krafter och överträffa sig själv som ett stafettlopp. I ett stafettlag sporrar medlemmarna av kamratskapet och kunna ge sig helt i känslan av att kämpa för något högre än bara den egna berömmelsen. Här gäller det lagets, ja hela kompaniets ära.

Den vid regementet ärligen återkommande kompanistafetten är ett bevis för ovanstående — en verklig propagandatävling. Vid sista tävlingen var också samtliga kompanier representerade. De 160 löparna gjorde sitt allra bästa för att föra fram sitt kompani till segern.

Denna tävling är också en publikens tävling. Omedvetet erhåller den en ej föraktlig motion, då den rusar från den ena sidan av kaserngården till den andra för att heja fram sina kamrater.

Första hälften av årets lopp ledde 6. kompaniet — till synes betryggande. Efter vändpunkten började emellertid 4. kompaniet ta in det stora försprånget och då landslagsmannen Alf Pettersson flek stafetten passerade han med lätthet 6. kompaniet. Avståndet mellan de båda huvudkonkurrenterna växte i ett "huj" till ett par hundra meter. Intendenturkompaniets seger stod sedan ej att hota. Båda lagen fick av tjänsteförrättande regementschefen, överstelöjtnant Hasselrot, mottaga regementets silver- respektive bronsmedaljer.

FOTBOLL 1954.

Regementsmästare — 4. kompaniet.

Regementsmästerskapet i fotboll anordnades även i år som utslagstävling. Tio lag var anmälda. Till finalen kvalificerade sig 3. och 4. kompanierna. Det förstnämnda dock efter tre hårda uppgörelser med Revingskompaniet.

Finalen spelades på Göingevalen i Hässleholm och evenemanget hade lockat en ganska stor publik. 3. kompaniet gällde som favorit och det såg i början av första halvlek ut som om dessa förväntningar skulle infrias. De kraftiga och snabba mekanikerna hade bra grepp om spelet.

Så småningom började de dock mattas, medan intendenturarna däremot bara ökade tempot. 3. kompaniets utmärkte målvakt Gustavsson tvingades till slut att kapitulera för ett välriktat skott. Detta blev också matchens enda mål.

Avgörande för utgången var segrarnas bättre kondition och större kampvilja. Rent speltekniskt sett var lagen jämbördiga. Överstelöjtnant Hasselrot hedrade matchen med sin närvaro och förrättade prisutdelningen.

VAR BILLIGASTE...

Porta fr. sid. 20.

Det sistnämnda systemet visade sig vara det mest effektiva.

Trots dåliga väderleksförhållanden under sommaren har övningarna gått programenligt. Det duger inte att inställa undervisningen om det regnar. Tvingas man av någon anledning avbryta simutbildningen någon vecka blir man i regel tvingad att börja om från början.

Regementet har två segrar att försvara. "Tredje gången giltigt" heter ordspråket, vilket i det här fallet betyder minst 98 % simkunniga.

På önskelistan för simundervisningen vid regementet står en simanläggning inom bekvämt räckhåll — helst inom kasernområdet. Förrän denna önskedröm går i uppfyllelse är möjligheterna att nå 100 % simkunnighet, trots det förhållandevis ganska generöst tilltagna timantalet för simning, starkt begränsade.

SOM RADIOTELEGRAFIST... Porta fr. sid. 15.

mark för att åtnjuta en veckas semester kan inte beskrivas.

Efter ledigheten såg jag fram emot en tids vistelse i Panmunjom med frihet att åka till Seoul och att få gå omkring utan vakt. Men så inträffade en rad intermezzon på inspektionsplatserna i syd. Demonstrationerna och attentaten var riktade mot tjecker och polacker men kommissionen i sin helhet berördes. Förtur hade det varit stor rörelsefrihet i syd utan eskort, men nu är friheten mera beskuren där än i norr. Efter två veckor i Panmunjom var det på nytt tid att fara norrut. Denna gång till Manpo, som ligger vid stranden av Yalufloden som här bildar gräns till Kina (Mandschuriet). Här var det inhägnade området några kvadratmeter större, men det "ytterområde" vi fick röra oss in om, givetvis med vakter, var mycket mindre än i Chongjin. Jag var utanför planket ett par tre gånger under mina sex veckor där.

I Manpo var kineser och koreaner mera tillmötesgående än i Chongjin. Det hände ofta, att de kom in till oss och frågade om vi trivdes, om vi fann tiden lång eller om det var något vi önskade. De försökte på alla vis göra vår tillvaro så angenäm som förhållandena tillät. Maten i norr bestod till största delen av kinesmat som var utmärkt. Kocken i Manpo var en mästare i att med hjälp av de mest enkla och nödortfoga hjälpmedel trolia fram den finaste mat jag fått. Vad jag saknade mest var mjölk och vatten. Jag njöt obeskrivligt då jag efter fyra månader kunde få slicka törsten i friskt härligt vatten på Midway under hemresan.

Min vistelse i Korea, med undantag av Nordkorea, har varit en upplevelse som jag aldrig kommer att glömma. Den påbörjades och avslutades med en underbar flygfärd på c:a 6000 mil. Nu efteråt ställer jag mig gärna den frågan varje gång jag tänker tillbaka: Är det verkligen sant att jag med min ringa person har sett och upplevt så mycket? Alla kort och små minnessaker säger ja. Det har varit "Nils Holgerssons underbara resa" fast i kromosomformat.

HÄR NI TÄNK PÅ

att Ni kan sända en hälsning till gamla vänner från värnplikts- eller beredskaps-tiden genom att skicka dem ett exemplar av Snapphanen. Passa på nu till jul eller nyår att återknyta kontakten med kamraterna på luckan i gruppen eller tållaget.

Kamratföreningen förmedlar gärna denna hälsning och gör det portofritt. Sänd oss bara adresserna och tidningens lösningspris 2: — kr. Postgironumret är 7 45 71.

Utdrag ur Rego

Nådevedermåle.

Regementschefen har av H M Konungen i extra ordenskapitel 18/11 utnämmts till kommandör av Kungl svärdsorden.

Utnämningar fr 1/10 1954.

Till kapten i trängtrp löjtnanterna *Jakobsson* och *Florén* samt till löjtnant vid trängtrp fänriken *Sjöö*.

Till fanjunkare vid trängtrp fanjunkaren i trängtrp *Ejerkemo* samt till fanjunkare i trängtrp serjeanten *Gussing*.

Till serjeant vid trängtrp har konstituerats furiren *K. E. Nilsson*.

Till överfurirer har konstituerats furierne *Tannerberg* och *Bengtsson*.

Till fänrik i intkåren med placering vid T 4 vpl serjeanten *Ekenberg*.

Fortsatt förordnande.

Som militärpastor t o m 30/9 1957 komminister *G. Lindvall*.

Placeringar.

I Revingehed löjtnanterna *Bloch* och *Sjöö* samt serjeanterna *Wickander* och *C. G. H. Nilsson*.

Vid Lv 4 fr 1/10 kapten *Nielsén*.

Vid T 4 fr 27/8 fänrik *Wide*.

Vid T 4 fr 1/11 tyghantverkare *E. H. Anderason* (Lv 4).

Kommanderingar och kurser.

Såsom elev vid Motorakolan 24/10 1954—29/4 1955 löjtnant *Benskiöld*.

Såsom elev vid toffkurs vid InfSS 13/10—19/11 serjeant *Boo*.

Såsom elev vid kurs för personalregistratorer vid IntS fr 15/11 1954 fanjunkare *Carlsson*.

Kapten *Troedssons* tjänstgöring vid KATF förlänges t o m 30/9 1955.

Kaptenerna *Röing* och *Florén* tjänstgöra vid arméstaben 1/12 1954—15/3 1955.

Officersaspiranten *Anderberg* har antagits som elev vid KS offkursen 1954—1955.

Löjtnant *Oldensten* har erhållit tjänstledighet för studier i England 15/3—15/5 1955.

Dödsfall.

Fanjunkarna i reserven *P. H. Wikner* 20/7 1954 och *G. F. Pål* 16/8 1954.

Reservpersonalens tjänstgöring.

Vid T 4: Kapten *Perrason* (*Johan*) 6/9—17/10, fanjunkare *Hagström* 8/8—26/9, serjeant *Rydlund* 7/9—18/10 och 11/12—19/12 samt serjeant *Tellanden* 31/10—19/12.

Vid US: 7/11—28/11 kapten *Kjellström*, löjtnanterna *Ringblom*, *Aronsson* och *Harilov* samt fänrikerna *Svensson* och *Johansson*, 28/11—19/12 kaptenerna *Henrikson* och *Vinck*.

STOPP ETT TAG!

— Läste Du vad som stod på sidan 21 längst upp till höger? — Jaa! inte! — Se efter en gång till — och handla **NU**.

Innan Du börjar med korsordet.

KORSORD

Vågrätt:

- Ram.
- Växer vid vatten.
- Bom eller fröken.
- Schackräde med stna döttrar.
- Snöras.
- Vid jul- och nyårsfester hållas därmed husets gäster.
- Förekom i Ryssland.
- I den bör man samla.
- Skrivlig.
- Runt om axeln.
- Inte bra för blodtrycket.
- Till salu för själens skull.
- I sällskap med allena.
- Akilles svaga punkt.
- Bibelskt namn.
- För den otyckligt kära samt kärra.
- Men till men.
- Behövs för skrovlet.
- På tvenne ståndare jag hänger och med mig rekorden uppåt klänger.
- Denne Person tog såg ton och liten hon såg mot kungens tron.
- Mera kvantitet än kvalitet.
- Grundämne.

Lodrätt:

- Lär löpa långsamt.
- Grundfärg.
- Risbunt.
- Fisk att klubba.
- Last.
- Har tillfälle att bryta en lina.
- Får man göra, om man inte kan beklinna.
- Finns både ny och gammal.
- Förkortade bli många namn. Här är ett från ett annat land.
- Kunde man i Delfi.
- Följes av matos.
- Använder drakoniska åtgärder vid bevakning.
- Noaks son, vars namn, kurlöst nog, återfinnes i en västtysk stats namn.
- Silar gärna mygg, men kan omöjligt avvika kameler.
- Har man på lager.
- Tropiskt förtång.
- Gudomlig syster och gemål.
- Under askan.
- Kula.
- En kär vän - om hal-sen.
- Med rim på rök en plats för stök.
- Har Bengt Berg skrivit om.
- Odo.
- Erfarenhet.

Lösningar märkta "Korsord" skall vara red tillhanda senast 30. januari 1955. Tre pris utdelas 15, 10 och 5 kronor.

Lösning till korsord i nr 2. 1954.

Vågrätt: 1 Rök, 4 Astrild, 10 Sol, 13 Ora, 14 Ani, 15 Dia, 16 Tro, 17 Mardröm, 18 Ingrid, 19 Rov, 21 Tai, 23 Tåt, 26 Kam, 29 Eva, 30 Hia, 31 Eli, 32 Ena, 33 Sentena, 34 Raderar, 35 Adelmot, 41 Amerika, 46 Sus, 47 Yxa, 48 Söd, 49 Lär, 50 Tak, 51 Ten, 52 Ina, 53 Ila, 54 Kolmila, 58 Tarmdel, 63 Aa, 64 Dun, 65 Era, 66 Eka, 67 Kap, 68 Osteria och 69 Nog.

Lodrätt: 1 Rom, 2 Ora, 3 Karavan, 4 Aar, 5 Snö, 6 Tinglas, 7 Idioter, 8 Lin, 9 Dag, 10 Stotker, 11 Ord, 12 Lod, 19 Resväst, 20 Ove, 21 Tre, 22 Ain, 24 Ala, 25 Tid, 27 Ana, 28 Marmara, 36 Dua, 37 Eskulap, 38 Myt, 39 Oxe, 40 Dansant, 41 Aslater, 42 Män, 43 Eda, 44 Ihaden, 45 Käl, 54 Käk, 55 Osa, 56 Ido, 57 Lus, 59 Ari, 60 Raa, 61 Eko och 62 Lag.

1. pris: Kamrer Gösta Olsson, Linnégatan 141. Malmö.
2. pris: Börje Högstedt, Ö. Förstadsgratan 19 A. Malmö.

Mårten

Matstreck på T 4 — aldrig i livet!

ETT MOTTO FÖR MILITÄR
ATT HALLA TIDEN ÄR

Gå till

LINDBECK & Co
NILS AHLQUIST
Urmakeriaffär

Röingegatan 8

Tel. 494

ÅRETS BÄSTA **RADIO**

Band- och Skivspelare

Gör oss ett besök! Köp sedan vad som passar
Eder personliga smak.

Lindberghs Elektriska

Röingegatan - Tel. 327

Rätta priserna
Rätta kvalitéerna

Julklappar för hela familjen
finner Ni i stadens och
bygdens stora affär

Carl Anderson's
Hässelholm, Linjev. 66, 76, 1766
— när det gäller Radio —

Hällaryds Sparbank

TRENSUM

Beviljar lån på fördelaktiga villkor.
Gottgör alltid högsta inlåningsränta.

Har Ni pretentioner på höga kvaliteter
i kött och charkuterivaror

?

Vänd Eder till

LORDS CHARKUTERIER

i Hålsingborg

Drick Avarps

Apelsinorange

AB AVARPS KONSERVFABRIK

N. Vram

Tel. Hålsingborg 721 41

CHEVROLET
OPEL
VAUXHALL
CADILLAC
BUICK
OLDSMOBILE
PONTIAC
BEDFORD
G M C

Originalreservdelar och tillbehör

Auktoriserad G M-försäljare

Kör till IC

Bensin - Oljor - Gummi - Batterier

Motorfolkets Inköpsförening

KARLSHAMN - Tel. 1017

Fanor
Bordflaggor
Vimplar
Tröjmärken etc.

Tillverkning av
allt i branschen.

IVAR RYDBERG
Flaggfabriken, Karlshamn. Tel. 366

**REHFELDS
BIL-AB**

HÄSLEHOLM

Tel. 305 - 333 - 1233

HÄSLEHOLMS

-VARU A.-BOL.

Allt i byggnadsbranschen

Leveranser från egna sågverk och hyvlerier

Nynäs Bensin- & Servicestation

Br. Thygeson, Hässleholm - Tel. 1688

Ortens största inom branschen.

Snabbladdning.

Besök

Conditori Concordia vid T 4

GOTT KAFFE och GOTT BRÖD

Tel. 647

ALLA VALKOMNA!

SKOHANDLA

hos

SOLID

ROINGEGATAN . TEL. 522

ARLA Livsmedel

Tel. 1271

Bertil Ericsson - Hässleholm

Välsorterad i Specier och Grönsaker
Djupfrysta varor
Rekommenderas

GA EJ ÖVER BRÖN

för att rakas och klipplas!

Gå till **ODDS**

Frisérsalong vid Finjagatan.

SOLDATHEMMET

vid T 4 - Hässleholm

Finjagatan 39, Telefon 901

Ljus, varma och trevliga lokaler. Läs- och skriv-
rum. Garderob. Kafé. — Föreläsning av frukt, ka-
rameller, choklad och tobaksvaror. Telefonhytt.

Paulssons Cykelaffär

Rekommenderas

Telefon 1471

Arméns personal

"folk med anspråk på stil och kvalitet"
anlita

Linds Skomakeri

HÄSLEHOLM

Tel. 518

MUSIKCENTRUM

Hässleholm . Tel. 267

MUSIKINSTRUMENT, PIANON och
GRAMMOFONSKIVOR

Köp Eder TOBAK i

TOBAKSHÖRNAN

(mitt emot trången)

Välsorterad affär

ELIASSONS

BAGERI-, SPECERI- och DIVERSEAFFÄR

Vid T4 - Tel. 619

STOCKHOLMSBODEN

Nya och beg. Herrkläder, Skinnkläder

Underkläder, Handskar m. m.

Godtemplargatan 8. Tel. 505

Militärer! Besök

NISSES VARUBOD

Leksaker, porslän, luddervaror m. m.

Rep. av dockor

Godtemplargatan 12, Hässleholm, Tel. 1146

Kristianssons

CHARKUTERIAFFÄR

Vattugatan 5 - Tel. 409

Östergatan 6 - Tel. 370

Gör ett besök hos

Rolfs

MATTOR & SÅNGKLÄDER

Tel. 2259

MILITÄRER! Gynna

LÄREDAKIOSKEN

O. Andersson, Hässleholm, Tel. 597

Kokosucub - Choklad - Karameller - Frukt
Dags- och Veckotidningar samt
Tobakvaror

Mattssons Pappershandel

Rit- och Kontorsmateriel - Reservoirpennor
Frykholmogatan
Tel. 206 HÄSLEHOLM Tel. 206

NEUMANS möbler

Först med det sista
Allt i möbler, mattor och gardiner
Telefon 1994

Allt för hygien

Malmströms Parfymeri

Hässelholm - Tel. 10

GYNNA

GUNGE-KONDITIONET

Tel. 439

Caféet 1009

LEJON
Konfektionsfabrik AB
Landskrona

Modell Scotty

AB Wangels

KEMISKA TVÄTT OCH FÄRGERI

Tel. Hässelholm 976

Nyttiga julklappar: Handskar, Skinnkavajer, Motorbuvor, alla slags regnkläder, Portföljer, Finnstövlar herr och dam m. m.
GÅ IIII

Mäklarfirmen Germania

Tel. 441 - Hässelholm

KUNNIGHET ger SÄKERHET

Lär Er köra bil hos

Inge Petterssons Bilskola

Röingegatan 27 HÄSLEHOLM Telefon 1658
Biluthyrning - Modern undervisning - Ljudfilm

SÄG DET MED BLOMMOR

från

Iris Blomsterhandel

Telefon 217

KONTORSBÖCKER
BLANKETTER
STALTRYCK
BOKTRYCK
OFFSET

AB
R. F. TULLBERG
KLIPPAN

BENGTSSONS JÄRNHANDEL

Ni får utan kostnad prisuppgift, måttförelägg, demonstration och prover på

PERSIENNER

med 5 års garanti

Kristinehems Diversehandel

Telefon 122 - 1241

Svante Larsson

FRUKT, GRÖNSAKER,
BLÖMMOR, KONSERVER m. m.

bäst hos

Bertil Ekstrand Frukt- & Grönsaksaffär

Pinjagatan 18 — Telefon 1841

HÄSLEHOLM

KÖPMANNABOLAGET

Hässelholm

Telefon 402, 902

HERR- TVÄTT

Specialité: Skjortor

Tvätt-Tjänst

Röingegatan 22. Tel. 884
(Straz intill Nytorget)

Inlämning även Hässelholms Kem. Tvätt.
Järnvägsgatan 23.

Klippus eller rakus?

fråga **Ströander & Sjö**

Frykholmogatan 2 — Telefon 949

Prima Mjök- och Mejeriprodukter

HÄSLEHOLMS MEJERI

Tel. 216, kontoret

Ordermottagning, tel. 1767

STÖRSTA RESURSERNA
för alla slag av trycksaker
finner Ni hos oss

För perfekt service ifråga
om alla slags trycksaker -
i en eller flera färger - vänd
Eder till

SVANTESSONS BOKTRYCKERI
Telefoner 170 - 2525 HÄSLEHOLM
BOKBINDERI

Drick svensk frukt
i flytande form

COXI

Den goda läskedrycken av rårpressade äpplen

★
AB Hässleholms Bryggeri & Maltfabrik

Ordertelefon 310

Giv akt!

— när det gäller
FOTO

**EVY-
FOTO**

Solgården, Hässleholm
Telefon 1045

**Advokatfirman
Stjern Dahl & Wikborn**

Agne Wikborn
Gösta Henrikz

Ledamöter av Sv. Advokatsamfund

RÄTTEGÅNGAR . BOUTREDNINGAR
INKASSERINGAR . AUKTIONER

Frykholmög. 5 Hässleholm Tel. växel 1800

ALLT för vintersporten!

Vapen och Ammunition
Cyklar och motoreyklar,
ständigt i lager

Fullständig reparationsverkstad

Vallning av skidor
Slipning av skridskor

Hässleholm - Tel. 125, 1520

VOLVO

Bilen som i dag är mera prisvärd än någon annan

ALLT FÖR BILEN Verkstad — Service och Lager

AB HARALDSSON

OSBY - Tel. 179, 279, 224, 479

Ring 725

när det gäller

SPECERIER
KONSERVER
FRUKT
KONFEKTYRER

LUNDBÄCKS

SOLGÅRDEN - HÄSLEHOLM

Njut

HOLMERS

läckra wienerbröd

Levereras till såväl
MARKETENTERIET
som
SOLDATHEMMET

Fjellströms

Guldsmedsaffär

Järnvägsgatan 23

Tel. 1345

Nils Heime AB

TRÄVARUEXPORT

Malmö - Telefon : växel 70975

Avdelningskontor:

Kalmar: 16218

Västervik: 13737

Osby: 241

Sölvesborg: 11345

*Kompletteringsmöbler
Mattor - Gardiner*

köpen fördelaktigast i

S. Andersons

MÖBLERINGSAFFÄR 70% HÄSLEHOLM - ETABL. 1881

Telefon 41 och 641

**Bröderna Klingströms
Bleck- & Plåtslageri**

REKOMMENDERAS

Telefon 325

Vad oasen är för beduinen

är **MARKETENTERIET**

för soldaten

KOCKUMS

har byggt krigsfartyg till den svenska örlogsflottan sedan 1875.

År 1953 levererade varvet 11 handelsfartyg om sammanlagt 178.960 t. dw.

*Jagare,
deplacement 1800 ton*

Motortorpedbåt, deplacement 40 ton

KOCKUMS

MEKANISKA VERKSTADS AB • MALMÖ

